

CUM ÎȚI ÎNGRIJEȘTI MAȘINA ?

Ați zăbovit cândva în vreo fabrică după ce sirena a anunțat sfârșitul schimbului? Cine a făcut aceasta a putut vedea cum mulți muncitori mai rămân câteva minute lângă mașina cu care au lucrat, meșterind-o. La fel dimineața, la intrarea în schimb: deși nimeni nu-i obligă, oamenii vin cu 5-10 minute înainte de începerea lucrului, își cercetează cu grijă mașina, o ung, o curăță. Este un lucru semnificativ pentru anii noștri: muncitorul își iubeste mașina.

A fost totuși o vreme când muncitorul ursa cu înverșunare mașinile, ba chiar le sfărâma, crezând că de la ele se trăgeau toate relele: salariile de mizerie, concedierea din fabrică, șomajul, crizele.

Mai târziu, când conștiința de clasă a muncitorilor a crescut, ei au înțeles că de vină era nu mașina, ci faptul că ea aparținea capitalistului, nu tehnica nouă, ci exploatarea capitalistă. Dar chiar când lucrul acesta a devenit limpede pentru mulți muncitori, ei tot nu aveau nici cel mai mic interes să depună o rivină deosebită în îngrijirea mașinii și au atît mai puțin s-o perfecționeze, să-i sporească randamentul. Patronii aduceau mașini în fabricile lor nu ca să ușureze truda de zi cu zi a muncitorilor, ci dimpotrivă, pentru a storcea noi profituri pe seama intensificării muncii muncitorilor. În fabrica patronului muncitorul era un rob al mașinii, un simplu accesoriu al acesteia.

Lucrurile au fost puse la locul lor când fabrica a trecut în mâinile poporului. Devenind stăpînul mașinii, omul a îndrăgît-o. Și nu degeaba. Spre o viață mai bună, tot mai îmbelsugată și mai civilizată, doar nu vom merge agale, ca pietonul care are mult timp de pierdut. Mersul spre socialism este un mers accelerat, motorizat. Tehnica nouă în care puterea populară investeste miliarde — iață un factor de bază al economiei de muncă și de timp în dru-

mul spre un nivel de trai tot mai înalt.

A îngriji și a păstra mașina — ca ochii din cap trebuie să constituie pentru fiecare colectiv, pentru fiecare muncitor sau tehnician, un lucru de căpetenie.

Asigurînd reparațiile curente, îngrijind zilnic, cu spirit gospodăresc, mașinile la care lucrăm contribuim pe de o parte la prelungirea vieții lor, iar pe de altă parte la mărirea timpului între două reparații capitale, ceea ce duce la obținerea de economii însemnate. De aceea, cine nu înțelege acest lucru, acela care are o atitudine neglijentă față de mașina la care lucrează, cu voce sau fără voce aduce pagube întreprinderii, societății, propriului său câștig. Combătînd astfel de atitudini, organizațiile de partid, colectivele de muncitori trebuie să cultive la fiecare muncitor și tehnician — pe baza nenumăratelor exemple înaintate — simțul răspunderii și al dragostei față de mașină.

Iar exemple minutorii, ei tot nu aveau nici cel mai mic interes să depună o rivină deosebită în îngrijirea mașinii și au atît mai puțin s-o perfecționeze, să-i sporească randamentul. Patronii aduceau mașini în fabricile lor nu ca să ușureze truda de zi cu zi a muncitorilor, ci dimpotrivă, pentru a storcea noi profituri pe seama intensificării muncii muncitorilor. În fabrica patronului muncitorul era un rob al mașinii, un simplu accesoriu al acesteia.

Lucrurile au fost puse la locul lor când fabrica a trecut în mâinile poporului. Devenind stăpînul mașinii, omul a îndrăgît-o. Și nu degeaba. Spre o viață mai bună, tot mai îmbelsugată și mai civilizată, doar nu vom merge agale, ca pietonul care are mult timp de pierdut. Mersul spre socialism este un mers accelerat, motorizat. Tehnica nouă în care puterea populară investeste miliarde — iață un factor de bază al economiei de muncă și de timp în dru-

nate în această privință sînt peste tot. Iață un fapt.

În primăvara anului 1953, uzinele „Tudor Vladimirescu” din Capitală au primit 12 strunguri noi „I. Ranganet”. Un lot nou de mașini îmbogățea zestre de utilaje a uzinei. Muncitorii secției mecanică au luat primii cu bucurie. La ele se puteau aplica de minune un șir de metode înaintate de muncă. Fiecare muncitor ștorea o cinste să i se încredințeze mînuirea unei asemenea mașini.

Conducerea secției a hotărît ca la unul din strunguri — cel cu nr. 1233 — să lucreze, în trei schimburi, strungarii Gheorghe Buică, Ștefan Iorga și Gheorghe Aurel. La un alt strung, vecin — cel cu nr. 1235 — au fost puși să lucreze, tot în schimburi, strungarii Radu Dumitru, Ion Dragomir și Gheorghe Petcu. Din această clipă începe și povestea celor două strunguri.

Ce au hotărît, cînd au luat mașina în primire, strungarii Gheorghe Buică, Ștefan Iorga și Gheorghe Aurel? Întîi ei au discutat și au stabilit în comun anumite norme după care să îngrijească strungul. S-au consultat cu maistrul, cu inginerul, cu fruntașii în muncă din secție. „Nu e suficient — a spus unul din strungari — să ștergi de praț și să ungi la timp mașina pentru ca aceasta să funcționeze ca ceasul; strungul trebuie folosit cît mai rațional”. Ca mașina să nu capete vibrații, ei au hotărît să ascuță bine cuțitele, astfel ca așchiera să nu se facă forțat, ci cît mai lin. În felul acesta anumite piese ale mașinii vor fi ferite de uzare prematură.

Continuare în pag. 11-a, col. 3-5)

Fier vechi oțelărilor

Tinerii muncitori din cele 5 brigăzi de muncă patriotice ale fabricii „Balta”-Sibiu se străduiesc în aceste zile să strîngă fiecare bucată de fier vechi. De la începutul anului și pînă la 18 februarie ei au reușit să colecteze și să predea I.C.M.-ului peste 70.000 kg. fier vechi.

Rezultatele cele mai bune în această acțiune le-a obținut pînă în prezent brigada condusă de Ilie Drăgoi, care a colectat mai mult de jumătate din întreaga cantitate.

NICOLAE ȘUHA
coresp. voluntar

În ultimele 24 DE ORE

Pentru cele 10.000 de apartamente

Consiliul sindical orășenesc București a organizat ieri după-amiază, la sediul său, o conferință între lucrătorii Direcției generale de construcții și montaje de pe lângă Statul popular al Capitalei și reprezentanții întreprinderilor bucorănești furnizoare de materiale și utilaje de construcții. La constituirea s-au analizat posibilitățile de îmbunătățire a cooperării dintre aceste întreprinderi și s-au adoptat o serie de măsuri menite să asigure executarea la timp și în bune condiții a celor peste 10.000 apartamente pe care Statul popular al Capitalei înțeoașă să le predea în acest an oamenilor muncii.

Întîlnire cu scriitorii sovietici

Ieri seara, la Casa prieteniei româno-sovietice din str. Bătușei a avut loc, sub auspiciile Uniunii Scriitorilor din R.P. Romînia și ale Consiliului general A.R.L.U.S., o întîlnire între numeroși oameni ai muncii din fabricile, uzinele și instituțiile Capitalei și un grup de scriitorii sovietici, în frunte cu G. M. Markov, secretar al Uniunii Scriitorilor din U.R.S.S., aflați în vizită în țara noastră. La întîlnire au fost de față și reprezentanți ai ambasadei U.R.S.S. la București. Oaspeții au vorbit celor prezenți despre unele probleme actuale ale literaturii sovietice, după care a rulat filmul „Mumuk”, realizat după o schiță de Turgheniev.

Obiectivul brigăzii

În cinstea Zilei internaționale a femeii, ieri în secția preparație a întreprinderii „Iesătorile reunite” din Capitală s-a constituit brigada de calitate și economii, condusă de Paraschiva Ionescu, uzito-

ÎN ÎNTÎMPINAREA ZILEI CEFERIȘTILOR

TRENURI CU TONAJ SPORIT

TIMIȘOARA (coresp. „Știința”). — Extinzînd inițiativa remorării trenurilor cu tonaj sporit, feroviarii arădeni au transportat de la începutul anului și pînă în prezent 30 trenuri pe distanța Arad-Simeria cu un supratonaj de circa 8.000 tone peste sarcinile de remorcare.

Printre fruntașii în întrecere se numără mecanicul Ion Rotărescu, Constantin Munteanu, Ion Mișu și alții, care au remorcat fiecare cite o garnitură închisă cu un supratonaj de 3-400 tone.

Odată cu extinderea inițiativei remorării trenurilor cu tonaj sporit, ceferiștii de la depoul Arad s-au strădui să reducă simțitor și consumurile specifice

de combustibil. De la începutul anului și pînă acum ei au economisit aproape 900 tone combustibil convențional.

ECONOMII DE COMBUSTIBIL

SIMERIA (coresp. „Știința”). — Mecanicii de locomotivă din cadrul depoului C.F.R.-Simeria obțin noi succese în producție. În ziua de 12 februarie mecanicul de locomotivă Ion Jiboteanu și fochistul Carol Pristopan au reușit să remorcheze pe distanța Coșlariu-Simeria un tron cu aproape 40 tone în plus. Cu prilejul acestui drum ei au obținut economii de peste 500 kg. combustibil convențional.

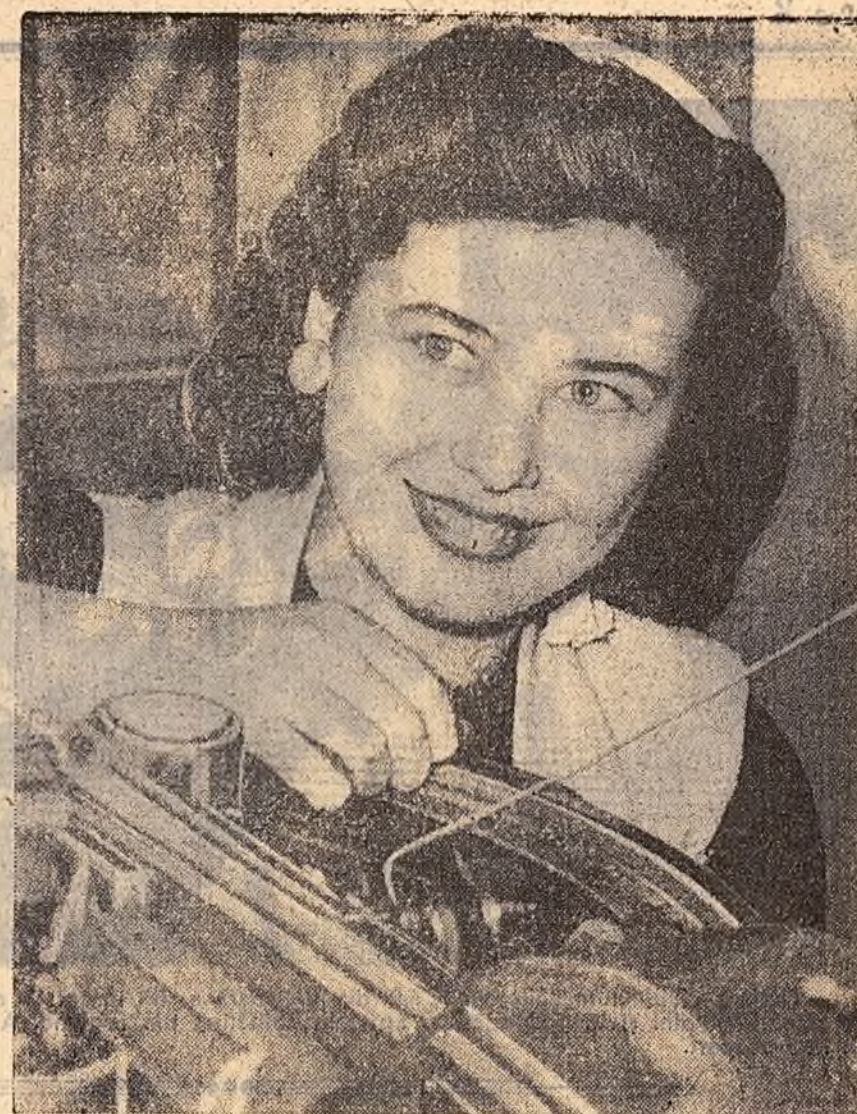
Printre fruntași în lupta pentru economii se numără mecanicii de

locomotivă Matei Rîgău, Simion Istrate și Gheorghe Istrate, care, lucrînd pe locomotiva 230.039, au reușit să obțină în perioada 1 ianuarie — 12 februarie a.c., o economie de peste 23 tone combustibil convențional.

ÎN TURA DE NOAPTE

București, orele 2 noaptea. Pe străzile și pe bulevardele orașului s-a așternut liniștea. În gara Obor însă activitatea este intensă. Ceferiștii de aici au încărcat și expediat în această noapte 25 vagoane cu mașini agricole necesare unor unități agricole socialiste din țară. S-au evidențiat partizile de manevră conduse de Aurel Cos-tache și Constantin Sandu.

FLORICA FINANȚU
ing. de stație

Cînd este vorba să numească pe cea mai harnică lucrătoare din fabrică, muncitoarele de la „Pavel Teacenco” din Capitală își dau votul în unanimitate Mariei Nistor. De mai bine de un an de zile, această tînără muncitoare obține rezultate deosebite, depășindu-și zilnic sarcinile de plan. Lucrul ieșit din mîinile ei este de bună calitate.

La obținerea acestor succese contribuie calificarea superioară la care a ajuns printr-o muncă perseverentă, plină de pasiune — folosirea unor metode înaintate de lucru (cum ar fi: introducerea rapidă, în patru timpi, a ciorapului pe coroaană, viteza sporită a mașinii și conducerea acesteia cu un efort cît mai mic prin gîsirea celei mai bune poziții de mînuire), organizarea bună a locului de muncă, îngrijirea exemplară a mașinii. Iată cîteva dintre „secretele” Mariei Nistor, pe care însă ea le împărtășește cu trageră de inimă tovarășilor sale. Experiența valoroasă a acestei fruntașe este însoțită de cît mai mult muncitoare din fabrică, ajutînd astfel întregului colectiv să obțină rezultate din ce în ce mai bune în muncă. (Foto R. Costin)

În ultimele 24 DE ORE

Pentru cele 10.000 de apartamente

Consiliul sindical orășenesc București a organizat ieri după-amiază, la sediul său, o conferință între lucrătorii Direcției generale de construcții și montaje de pe lângă Statul popular al Capitalei și reprezentanții întreprinderilor bucorănești furnizoare de materiale și utilaje de construcții. La constituirea s-au analizat posibilitățile de îmbunătățire a cooperării dintre aceste întreprinderi și s-au adoptat o serie de măsuri menite să asigure executarea la timp și în bune condiții a celor peste 10.000 apartamente pe care Statul popular al Capitalei înțeoașă să le predea în acest an oamenilor muncii.

Întîlnire cu scriitorii sovietici

Ieri seara, la Casa prieteniei româno-sovietice din str. Bătușei a avut loc, sub auspiciile Uniunii Scriitorilor din R.P. Romînia și ale Consiliului general A.R.L.U.S., o întîlnire între numeroși oameni ai muncii din fabricile, uzinele și instituțiile Capitalei și un grup de scriitorii sovietici, în frunte cu G. M. Markov, secretar al Uniunii Scriitorilor din U.R.S.S., aflați în vizită în țara noastră. La întîlnire au fost de față și reprezentanți ai ambasadei U.R.S.S. la București. Oaspeții au vorbit celor prezenți despre unele probleme actuale ale literaturii sovietice, după care a rulat filmul „Mumuk”, realizat după o schiță de Turgheniev.

Obiectivul brigăzii

În cinstea Zilei internaționale a femeii, ieri în secția preparație a întreprinderii „Iesătorile reunite” din Capitală s-a constituit brigada de calitate și economii, condusă de Paraschiva Ionescu, uzito-

Parada costumelor bănațene

TIMIȘOARA (coresp. „Știința”). — În cinstea aniversării zilei de „8 Martie”, în sala Operei de Stat din Timișoara a avut loc ieri după-amiază o paradă a costumelor naționale din regiune, organizată de comitetul orășenesc al femeilor. Au fost prezentate cu acest prilej 60 modele de costume naționale românești, germane, maghiare, sîrbești și bulgare.

Sugestii pentru un viitor spectacol

Brigada artistică de agitație a întreprinderii de panificație „Steagul Roșu” a prezentat ieri, în Studioul artistului amator din cadrul Casei de creație populară a Capitalei, noul său spectacol „Proverbe”. Spectacolul — instructorii ai brigăzilor artistice de agitație din Capitală și artiștii ai teatrului bucorănești — și-au spus cuvîntul despre repertoriul și interpretarea, dînd sugestii pentru îmbunătățirea spectacolului înainte de a fi prezentat în premieră.

Intellectualii clujeni la șate

CLUJ (coresp. „Știința”). — Din inițiativa Comitetului regional de partid Cluj, în ultimele săptămîni un mare număr de oameni

La uzină a sosit o telegramă

Vestea a făcut repede ochul tuturor secțiilor. Așa că la ieșirea din schimb, abia își mai putea afla loc în jața panoului de onoare.

Oare ce știre importantă adusese telegrama așătată la loc de cinste, pe panoul de onoare al uzinei noastre?

În numele colectivului combinatului siderurgic Hunedoara, directorul general transmisese: „Intreprinderea „Unio”-Satu Mare. Felicități colectivelui dvs. de ingineri și tehnicieni pentru modul ireproșabil în care au executat primele piese pentru captorul Siemens Martin. Vă mulțumim. Așteptăm ca întreaga comandă să fie executată în asemenea condiții încît să servească drept exemplu pentru toate uzinele din țară”.

Felicitările acestea au umplut de mîndrie inima fiecărui muncitor, inginer și tehnician din uzina noastră, căci întregul colectiv a considerat ca o sarcină de cinste și de mare răspundere executarea construcțiilor metalice necesare noilor cuploare Martin de la Hunedoara. Intrarea mai degrabă în funcțiune

Crește numărul inovatorilor

La uzinele „Victoria”-Calan, numărul inovatorilor și inovațiilor crește de la o lună la alta. De la începutul anului și pînă în prezent s-au depus la cabinetul tehnic 21 de propuneri de inovații. Dintre acestea 15 au și fost acceptate, fiind în curs de aplicare. Printre inovațiile acceptate și aplicate sînt următoarele: acceptarea și aplicarea a tov. Eronim Pescaru, lăcătuș și Dancu Dionisie E. Strungar, ambii din secția mecanică. Ei au confecționat un dispozitiv, care, aplicat la mașinile de robotat și sepinguri, mărește cu 100 la sută productivitatea muncii.

La uzinele „Victoria”-Calan, numărul inovatorilor și inovațiilor crește de la o lună la alta. De la începutul anului și pînă în prezent s-au depus la cabinetul tehnic 21 de propuneri de inovații. Dintre acestea 15 au și fost acceptate, fiind în curs de aplicare. Printre inovațiile acceptate și aplicate sînt următoarele: acceptarea și aplicarea a tov. Eronim Pescaru, lăcătuș și Dancu Dionisie E. Strungar, ambii din secția mecanică. Ei au confecționat un dispozitiv, care, aplicat la mașinile de robotat și sepinguri, mărește cu 100 la sută productivitatea muncii.

AUGUSTIN MUREȘAN
tehnician, uzinele „Unio”-Satu Mare

ALEXANDRU DEAC
coresp. voluntar

Omul și colectivitatea

O mîină întinsă la timp

— Decît să muncești în silă și să dai rebut după rebut, mai bine lasă-te păgubos.

— Ce mă tot dădăcești? Alții? Nu poți să-ți vezi de-ole tale? Ce te privește cum lucrez eu? — sîri tînos Ștefan Panait.

— Mă privește, și nu numai pe mine, ci pe noi toți! Brigada luptă pentru economii și tu... Ait! Îi trebuia lui Panait să se și reingereze, luîndu-l.

Intîmplarea aceasta, care făcu înconjurul turnătoriei, fu pictura ce umplu paharul. Prea răbdăsoară multă vreme purtările lui Panait. Răspunsurile obraznice, repetatele întîrzieri de la lucru, (citeadată nu venea deloc), nepăsarea cu care muncea și, pe deasupra și iserice lui violentă de acum... Toate acestea l-au pus pe oameni pe gînduri. Luară hotărîrea să-l pună în discuția adunării organizației de bază U.T.M.

„Ștefan Panait a venit la uzinele „Timpuiri Noi” după absolvirea cursurilor școlii profesionale de ucenic. Era plin de năzuințe: voia să ajungă fruntaș în producție, iar după ce va absolvi școala medie și mează la facultate, să se facă inginer. Nu odată Alexandru Vasile, șeful brigăzii. I-a surprins urmînd cu multă atenție munca fruntașilor secției. Și l-a întrebat într-o zi pe Panait:

— Ce te tot uți aița la Mircea Ochianiu?

— Păcăi artist, așa bine muncește — l-a răspuns tînărul. Eh, ce n-aș da să pot lucra ca el!

Lui Alexandru Vasile i-a mers la inimă răspunsul. Și-a dat seama că Panait își iubeste meseria. Și, cum se întîmplă în asemenea cazuri, a căutat să și-l apropie; iar într-o zi i-a făcut și propunerea să-l califice împreună cu Ochianiu. Știa că asta o să-l bucure pe Panait.

— Ce mă tot dădăcești? Alții? Nu poți să-ți vezi de-ole tale? Ce te privește cum lucrez eu? — sîri tînos Ștefan Panait.

— Mă privește, și nu numai pe mine, ci pe noi toți! Brigada luptă pentru economii și tu... Ait! Îi trebuia lui Panait să se și reingereze, luîndu-l.

Intîmplarea aceasta, care făcu înconjurul turnătoriei, fu pictura ce umplu paharul. Prea răbdăsoară multă vreme purtările lui Panait. Răspunsurile obraznice, repetatele întîrzieri de la lucru, (citeadată nu venea deloc), nepăsarea cu care muncea și, pe deasupra și iserice lui violentă de acum... Toate acestea l-au pus pe oameni pe gînduri. Luară hotărîrea să-l pună în discuția adunării organizației de bază U.T.M.

„Ștefan Panait a venit la uzinele „Timpuiri Noi” după absolvirea cursurilor școlii profesionale de ucenic. Era plin de năzuințe: voia să ajungă fruntaș în producție, iar după ce va absolvi școala medie și mează la facultate, să se facă inginer. Nu odată Alexandru Vasile, șeful brigăzii. I-a surprins urmînd cu multă atenție munca fruntașilor secției. Și l-a întrebat într-o zi pe Panait:

— Ce te tot uți aița la Mircea Ochianiu?

— Păcăi artist, așa bine muncește — l-a răspuns tînărul. Eh, ce n-aș da să pot lucra ca el!

Lui Alexandru Vasile i-a mers la inimă răspunsul. Și-a dat seama că Panait își iubeste meseria. Și, cum se întîmplă în asemenea cazuri, a căutat să și-l apropie; iar într-o zi i-a făcut și propunerea să-l califice împreună cu Ochianiu. Știa că asta o să-l bucure pe Panait.

„Procesul milimetrilor” pe scenă

ORAȘUL STALIN (red. ziarului „Drum Nou”).

Brigada artistică de agitație din sectorul bloc-motor al uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann” a inclus în programul său un număr inspirat din inițiativa ziarului „Drum Nou” privind „procesul” milimetrilor. Un subler reprezentînd milimetrul dă în judecătoria în sector apar multe repere supra-dimensionate. În „proces” mei operează ca martor pastila de cuțit, care arată cît da costurile sînt uzura suplimentară a școlilor și prelucrarea pieselor supra-dimensionate.

Tehnologii din sector sînt solicități să urce pe scenă și să dea răspuns pe loc în fața colectivului.

La G. A. C. Ville Noi 3.041 litri de lapte de fiecare vacă

• 30 ha. cultivate cu porumb pentru siloz • În loc de pășuni — convelder verde • Numărul vacilor va crește în acest an la 168

In apropierea orașului Constanța se află gospodăria colectivă „A. Matrosov” din Ville Noi. Gospodăria noastră are peste 1.200 ha. de teren. Fiind în apropierea orașului, ne-am gîndit să dezvoltăm mai ales sectorul zootehnic și cultura legumelor.

Anul trecut din venitul bănesc de 1.300.000 lei, 450.000 lei au provenit din sectorul zootehnic și 650.000 lei din legumicultură. Aceasta ne-a ajutat să împărțim cite 8 lei la zi-muncă, în afară de produsele în natură.

Vreau să arăt cum am reușit să avem o producție medie de 3041 litri de lapte de fiecare vacă, producție bună dacă ținem seama de condițiile Dobrogei și ale gospodăriei noastre. Despre ce fel de condiții este vorba? În primul rînd în Dobrogea cad ploi puține, vremea este mai mult uscată. Gospodăriei noastre îi lipsesc pășunile și fînețele. Cu toate acestea noi avem 105 taurine, din care 49 vaci cu lapte, 690 oi, 180 porci. Numărul lor crește mereu.

După cum se știe, asigurarea furajelor pentru animale este prima condiție pentru o producție sporită. Dar cum să asigurăm furajele pentru un număr atît de mare de animale cînd nu ai pășuni și fînețe?

Iată cum am rezolvat noi această problemă. În primul rînd, pentru timpul verii am organizat convelderul verde. Anul trecut s-au semănat plante furajere pentru nutreț verde pe o suprafață de 50 ha. teren. Rețenul a fost pregătît din vreme, arat

și grăpat și apoi împărțit în parcele, și semănat cu secară pentru masă verde, borcog, mazăre, țarbă de Sudan, sorg, ovăz, porumb în amestec cu floarea-soarelui etc. Primăvara începem pășunatul la secară și apoi la celelalte culturi. Pășunatul

mește o cantitate mai mare de furaje de bună calitate.

În munca mea de îngrijitor la animale m-am convins că este de cea mai mare însemnătate pentru obținerea unei producții sporite de lapte ca să existe furajele îndesulate și îndesosebi porumb însilozat, care să fie date cu grijă și măsurată pentru a se înlătura rispa. Respectînd regulile de hrănire și îngrijire a vacilor am reușit să realizăm o producție medie pe gospodărie de 3041 litri. Această producție poate fi încă mult depășită.

În anul acesta vom mări mult sectorul zootehnic. Numărul vacilor va ajunge la sfîrșitul anului la 168, al oilor la 760. Vom crește 8.000 de păsări, din care vor fi valorificate 5.800.

Odată cu creșterea sectorului zootehnic vom mări și suprafețele cultivate cu plante furajere. Suprafața pentru cultura plantelor în convelder verde se va mări la 80 ha, iar cea cu porumb pentru siloz la 60 ha. Am prevăzut în planul de producție să realizăm la 100 de hectare teren agricol o producție-mărită sporită de lapte și carne. În felul acesta venitul gospodăriei noastre provenit din sectorul zootehnic, așa cum s-a prevăzut în planul de producție, va fi de peste 616.000 lei — însă sîntem siguri că-l vom depăși.

Membrii gospodăriei noastre s-au convins acum cît este de avantajos să dezvolte sectorul zootehnic și îndeosebi creșterea vacilor cu lapte pentru a realiza venituri mai mari, pentru a contribui la aprovizionarea oamenilor muncii din orașul Constanța.

TUDOR CIRCIUMARU
îngrijitor de vaci în G.A.C.,
Ville Noi, Constanța

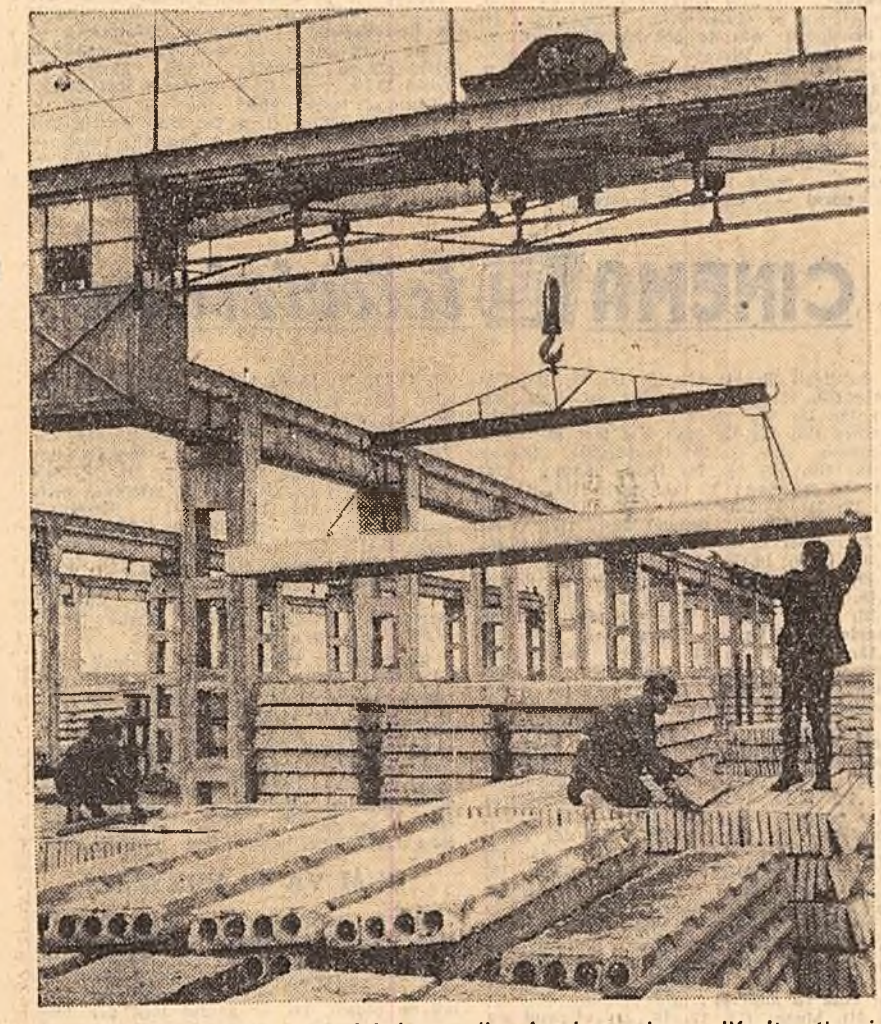
se face pe parcele, astfel că în timp ce vacile pasc pe o parcelă, pe restul suprafeței plantele cresc în voie și se înlătură rispa. În urma fîntării convelderului verde, chiar și în lunile cele mai călduroase ale verii noi avem o producție bună de lapte.

Producția de lapte nu scade nici în timpul iernii, pentru că avem asigurată furajele și în primul rînd porumb însilozat. Pentru gospodăria noastră, porumbul însilozat este de mare preț. Anul trecut am cultivat cu porumb pentru siloz o suprafață de 30 ha., asigurîndu-ne astfel un furaj de bună calitate, din care revin aproape 10 tone pentru o vacă.

Am cultivat și sfeclă furajeră din care am pus pentru iarnă în silozuri o cantitate de 460 de tone. Deoarece porumbul pentru siloz dă la hecтар un număr dublu de unități nutritive față de sfeclă, vom mări suprafețele cultivate cu porumb pentru însilozare.

O metodă foarte bună este hrănirea vacilor după producția de lapte pe care o dă fiecare. Vaca „Angela”, care a dat anul trecut 6.000 litri lapte, adică aproape dublu față de producția medie pe gospodărie, pri-

Continuare în pag. 11-a, col. 1-2)

Intreprinderea de prefabricate din Arad produce diferite tipuri de prefabricate din beton necesare construcțiilor. În fotografie: Noi cantități de prefabricate gata pentru a fi trimise șantiierelor de construcții.

Fanfara clubului muncitoresc C.F.R. din Timișoara a dat în cei 11 ani de activitate sute de concerte în parcuri, grădini și în gospodăriile agricole colective din regiune. Acum fanfara se pregătește pentru un nou concert.

Și muncitorii-elevi de la „Stejaru” au nevoie de profesori

Seară de seară, noi, muncitorii-elevi din clasa a X-a, secția școlară de pe lângă centrul școlar „Stejaru” de la hidrocentrala „V. I. Lenin”...

Am discutat nu odată cu tovarășul Ion Blaga, directorul școlii, despre aceste lucruri. Și tovarășul A. Mărcuș, secretarul comitetului de muncă...

NOTA REDACȚIEI: Cele semnalate în scrisorile au fost cercetate de redacția „Știința”...

Corespondenții voluntari de la F. R. B. ne informează: Tovarășele noastre

Au fost realeși organizatori de grupă sindicală. Zilele acestea, la F.R.B. s-au terminat alegerile în cele 80 de grupe sindicale...

In vizită la „Grivița Roșie”. Cu câteva zile în urmă, 15 muncitoare frunțose din secția ring au vizitat Complexul C.F.R. „Grivița Roșie”...

Crește productivitatea muncii. Datorită îmbunătățirii permanente a organizării muncii și aplicării măsurilor tehnico-organizatorice...

Cum îți îngrijești mașina? Cel trei strungari au mai hotărât că în afară de îngrijirea curentă, în fiecare sâmbătă...

Pentru OM și CERINȚELE LUI IATĂ EXPLICATIA. CRAIOVA (coresp. „Știința”). - La trusitul de alimentație publică din Craiova s-au încheiat zilele acestor lucrări de bilanț pe anul trecut...

Ati aflat că...

...In vederea tipării unei noi cărți de telefon pentru orașul București, instituțiile și întreprinderile trebuie să trimită în cel mai scurt timp...

Pe scenele teatrelor de la 22 la 28 februarie 1960. Omul cu mîrtoaga - Joi (orele 20); Turtulele - miercuri (orele 20); Omul cu mîrtoaga - vineri (orele 20)...

Pe scenele teatrelor de la 22 la 28 februarie 1960. Omul cu mîrtoaga - Joi (orele 20); Turtulele - miercuri (orele 20); Omul cu mîrtoaga - vineri (orele 20)...

Pe scenele teatrelor de la 22 la 28 februarie 1960. Omul cu mîrtoaga - Joi (orele 20); Turtulele - miercuri (orele 20); Omul cu mîrtoaga - vineri (orele 20)...

Pe scenele teatrelor de la 22 la 28 februarie 1960. Omul cu mîrtoaga - Joi (orele 20); Turtulele - miercuri (orele 20); Omul cu mîrtoaga - vineri (orele 20)...

Un erou utecist

Toată noaptea tunurile bălăuseră puternic și peste cetinile tănăsele scăpau puzderia de rachete. Obuzele bufnăceau surd, sfîrîcînd brazii felcii; ocolul îndepărtat al urechilor pandurilor mai stăruia încă la urechile zoriilor.

Am discutat nu odată cu tovarășul Ion Blaga, directorul școlii, despre aceste lucruri. Și tovarășul A. Mărcuș, secretarul comitetului de muncă...

Pe scenele teatrelor de la 22 la 28 februarie 1960. Omul cu mîrtoaga - Joi (orele 20); Turtulele - miercuri (orele 20); Omul cu mîrtoaga - vineri (orele 20)...

Pe scenele teatrelor de la 22 la 28 februarie 1960. Omul cu mîrtoaga - Joi (orele 20); Turtulele - miercuri (orele 20); Omul cu mîrtoaga - vineri (orele 20)...

Pe scenele teatrelor de la 22 la 28 februarie 1960. Omul cu mîrtoaga - Joi (orele 20); Turtulele - miercuri (orele 20); Omul cu mîrtoaga - vineri (orele 20)...

Pe scenele teatrelor de la 22 la 28 februarie 1960. Omul cu mîrtoaga - Joi (orele 20); Turtulele - miercuri (orele 20); Omul cu mîrtoaga - vineri (orele 20)...

Pe scenele teatrelor de la 22 la 28 februarie 1960. Omul cu mîrtoaga - Joi (orele 20); Turtulele - miercuri (orele 20); Omul cu mîrtoaga - vineri (orele 20)...

Pe scenele teatrelor de la 22 la 28 februarie 1960. Omul cu mîrtoaga - Joi (orele 20); Turtulele - miercuri (orele 20); Omul cu mîrtoaga - vineri (orele 20)...

Advertisement for Radio, featuring a radio set and the text 'Sin programul de RADIO'.

Advertisement for Cinema Televiziune, featuring a television set and the text 'CINEMA televiziune'.

ÎN ADÎNCUL PĂDURII

- Schiță -

DRAGOȘ VICOL

Omul izbăva cu secura în trunchiul unui molid înalt.

Ningea năpraznic și pădurea gema înfundat. Molizii se clătinau, își izbăva crengile și le amestecau de parcă s-ar fi imbrățișat. Uneori încereau și atunci se auzea cum urla viforul în văi. Zăpada se năpustea în pulberes aprinse cefișului, foșnea și cădea apoi încoșându-se în pădurea.

Omul se trezi deodată înzăpezit înă peste genunchii. Buimăciti de uietul surd al pădurii și de șfichiurea nemiloasă a zăpezii, se îndreptă de mijloc, înfipse secura în trunchi și înjură printre dinți.

Mătură cu piciorul zăpada din jurul trunchiului și începu să izbăvească iar cu secura în molidul înghetăt. Vifetul pădurii era atât de puternic încât loviturile seculii abia se auzeau. Omul le număra în gând. Din câte va doborî arborele?... Clu-dată curiozitate! Niciodată, în cei treizeci de ani de când lucra în pădure, nu și-a mai pus o asemenea întrebare.

Cind era tânăr... dar ce-l veni să-și facă pomelnicul vieții? Ce tinăr? A fost și este tinăr. Și acum, uite, e singur în toată pădurea și doboră de unul singur!... În vremea asta ceilalți stau înținși pe pă-

turi în baracă, fumează și povestesc. Moș Menchiș-căminul frige acum, da bunăseamă, bucătă de slăniță pe țăpușă și le întinde rind pe rind lui Cazacu, lui Tabrea, lui Olincii... Pe așa vreme nu se muncște în pădure, Ilie Candrea... Nu-i slobod, în țălegi? — așa l-au spus.

Da înainte vreme cum se lucra? se infurie Ilie Candrea amintindu-și vorbele astea. Se lucra până cădea în brinci! Și tot el își răspunde: Înainte vreme era altceva. Te împingeau de la spate vătafi. Și pe bine și tu. Acum însă Olincii le-a spus: „Pe vremea asta nu se muncște în pădure!”

Și totuși e un om cinos la inimă Olincii asta, șeful de brigadă. Frumos la chip, nimic de zis, înalt și lăinar, dar rău la inimă... Rău? Tine-ți firea, omule! De ce mă leg eu de el? Am pică, se vede treaba pe el, pentru că...

Omul se opri iar din lucru. Își scutură zăpada din sprâncene și din mustați. „Ar trebui să-mi rad mustața — își zise — mă face bătrîn. Într-adevăr mă face mai bătrîn decât sint... Hm! Parcă numai mustața!”

Ilie Candrea scutură din cap să-și alunge gândurile. Trase cu sece din

țigara pe sfinșite și dădu s-o arunce, dar se răzgîndi. Își aprinse alta. Apoi oțta adinc și se lăsă iar coplesit de gânduri.

Cu o zi înainte lucra tot aici, cu toată brigada. Doborau pe coasta dinspre pîrlul Vorovei, loc greu, primejdos. Pădurea cătrăria pîrlușig pe muclea dealului își înclina virful spre pisc, de parcă i-ar fi fost teamă să se uite în adîncurile hăului.

Ilie Candrea lucra, ca de obicei, cu Olincii șeful brigăzii. Izbăvea ritmic cu seculile în aceeași tulni-nă, repede, tot mai repede, într-un răsuft. Cătrăria și ei pe pîrlușig, ceilalți așteptau încordați cel dintîi semn al înclînării busteanului ca în aceeași clipă să zmeucească de corzile de direcție. Busteanul trebuia să se prăvălească în vale, spre piciorarele coastei; și poaia îl scos mai ușor la drum.

Așa cum stătea, în genunchiul drept și cu piciorul stîng înfipit într-un colț de piatră, își simți trupul amorțind și luncind în jos pe pîrlușig. Secura îi căzu din mîini. În aceeași clipă molidul începu a se înclina pîrlușig. Văzu trunchiul canușig prin văzduh, deasupra lui și înclina ochii. Un răcnet de spaimă îi străpuse timpanele și un bufnet năpraznic răsună în ecurii!

Pe urmă deschise ochii și înălță obrazul lui Olincii care-l zgîlția de umeri.

— Hai, moșule, du-te de te odihnește. I-a spus Olincii după ce l-a ajutat să se ridice în picioare. Apoi s-a întors la lucru, poruncindu-i lui Cazacu:

— Trece în locul lui moș Candrea!... Hai, că nu-i vreme de pierdut!

Mai mare rușinea! Să spună Olincii că n-are timp de pierdut cu el! Cum așa? De treizeci de ani munceste la pădure! A doborât zece, sute de parchete! Și-acum...

— Olincii!
— Ce-i moș Candrea?
— Ce moș? Eu nu-s moș, eu sîs doborîtor de pădure!
— Bine, moș Candrea!
— Bine? Dacă-i bine, cu mine ce faci?
— Cu dumneata?... Fii liniștit... Vezi, dumneata trebuie să-ți schimbi munca.

Coborîse apoi spre baracă. Și l se părea că nu el coboră ci alicineva străin, că el cal adevărat a rămas acolo în parchet, că izbăve o secura și-i strigă lui Olincii:

— Mai repede!... Mai repede, că n-am timp de pierdut!
— Seara, în baracă, Olincii s-a așezat în fața lui pe pat și l-a întrebat:

— Cîți ani ai, moș Candrea?
— Întrebarea l-a mușcat de inimă. I-a înțeles tîlcul așa fel: „Nu mai poți lucra în brigadă, moș Candrea. Gata, te-ai trecut. Trebuie să vină un altul tînăr, în putere în locul tău. Așa e în pădure, decind lumea!”

Ar fi vrut să poată izbucni, să-l poată întreba, zgîlțindu-i umerii: „Dar eu? Eu ce fac? Am intrat în pădure cînd abia îmi mijea mustața. Și acum...”

(Continuare în pag. IV-A)

CARNET CULTURAL

CONCURSUL „BIBLIOTECA ÎN SLUJBA CONSTRUCȚIEI SOCIALISMULUI”

Ministerul Învățămîntului și Culturii a instituit, începînd cu 1960, un nou concurs menit să contribuie la dezvoltarea activității bibliotecilor din sistemul așezămîntelor culturale. Este vorba despre concursul biennal „Biblioteca în slujba construcției socialiste”, care urmărește atragerea tot mai masivă spre lectură a muncitorilor, a tîrînilor muncitori și a tineretului.

Concursul, la care pot participa bibliotecile regionale, raionale, orașenești și cele populare din Capitală, este dotat cu premii în bani și obiecte.

SPECTACOL PENTRU LUCRĂTORII DIN AGRICULTURĂ

Colectivul artistic al Teatrului Satiric-Muzical „C. Tănase” din Capitală a prezentat miercuri seara, la Uzicieni, spectacolul „Do, re, mi, fa etc”. Spectacolul a fost dat cu ocazia unei consfățiri pregătitoare a companiei agricole de primăvară.

Peste 250 de lucrători din agricultură au vizionat spectacolul artiștilor bucureșteni.

„SĂRBĂTOAREA PRIMĂVERII”

De mai multe săptămîni, pe scenele cîminelor culturale din orașele și comunele regiunii Pitești se desfășoară un concurs cultural artistic de masă denumit „Sărbătoarea primăverii”. Organizat de statul popular regional Pitești prin casa de creație populară, concursul are drept scop intensificarea muncii culturale-politice de masă. În concurs, la faza intercomunală, s-au întrecut pînă acum 1.155 formații cu peste 25.000 artiști amatori.

DISCURSI NOI IMPORTATE DIN U.R.S.S.

De curînd, principalele librării și magazinele de muzică au pus în vizuare o serie de discuri noi de muzică simfonică importate din U.R.S.S. Din operele lui Borodin se găsesc pe discuri micronele: „Dansurile poloviene” din opera Knez Igor (solist: Mark Reizen) și „În Asia Centrală” (Orchestra simfonică Radio a U.R.S.S.; dirijor: Nebolsin). Din opera lui Hecatonian: „Fragmente din baletul Gaișan” (Orchestra simfonică din Leningrad; dirijor: V. E. Halkin). Două discuri conțin imprimarea integrală a Simfoniei I-a a marelui compozitor finlandez Sibelius (Orchestra Simfonică Radio a U.R.S.S.; dirijor A. Anosov) și Simfonia V (Orchestra filarmonică din Leningrad; dirijor: Sandering).

Au mai sosit discuri cu imprimări din operele lui Rameau, Lully, Vivaldi, Mozart, Ceaikovski, Brahms, Prokofiev și Rubinstein.

Zăpadă? Nu. Zăpada s-a topit. E vală de zăhăr... (Foto: M. Cioc)

Cărți apărute

- JOHN MILTON: Scrieri alese. 232 pag. — 6,55 lei, E.S.P.L.A.
- Cehov în amintirea contemporanilor, 472 pag. — 9,55 lei, E.S.P.L.A. — Cartea rusă.
- SINCLAIR LEWIS: Babbitt. (Literatură universală contemporană), 430 pag. — 15 lei, E.S.P.L.A.
- IANNIS RITSOS: Arhitectura copacilor — poeme, 63 pag. — 7 lei, Ed. Tineretului.
- AL. PIRU: Opera lui G. Ibrăileanu, 264 pag. — 4,60 lei, E.S.P.L.A.
- D. VATAMANIUC: I. Popovici — Bătămăniul, 216 pag. — 3,65 lei, E.S.P.L.A.
- BAREN BASSU: Recrutul, 296 pag. — 6,85 lei, E.S.P.L.A.

Sistem Antohi

Dacă luăm un scaun, dacă îl întorcem cu picioarele în sus și îl sprijinim pe două ștăpuri, dacă deasupra scaunului punem o umbră de culoare galbenă, dacă prin mînerul umbrelor trecem un cablu de înaltă tensiune și dacă deasupra acestei instalații punem un duș cu apă rece și caldă, al cărui robinet, în caz că îl întorcem, declanșează un mecanism care cîntă Bolero de Ravel — în acest caz, evident, ne aflăm în fața unei mari invenții, unei mari inovații, pe care trebuie neapărat s-o premiem. În general este recomandat ca oamenii să meargă pe stradă în mîini, cîinii să nu poarte la pantofi numere mai mari de 41, locatarii din blocuri care folosesc zepeline să nu le arunce pe trotuar, ci numai la lăzile de gunoi special amenajate în acest scop, iar atunci cînd mincați pușile să puneți deasupra pușii smîntînă.

Aceste principii sîndtoase, care trebuie să stea la baza premierilor pentru descoperiri epocale, par să fi fost cunoscute și de unii dintre eroii friguroaselor evenimente pe care le vom descrie imediat.

Înginerul Laurențiu Antohi a conceput un sistem relativ mai simplu de încălzire a apartamentelor. Într-o țară caldă se pune un arzător; acesta e așezat într-un lăcaș la un loc cu cazanul de la baie. Aprinzî — din bucatărie — arzătorul. Acesta se încălzește, iar căldura lui se propagă, prin deschizături făcute în pereți, în trei camere deodată; în același timp se înfierbîntă și apa din cazan.

Auzind de această inovație, cei șapte membri ai comisiei de inovații de la Truseni au constatat că în orașul Stalin au simțit fieri reci pe spate. Vasile Nițu, responsabilul comisiei, i-a îndemnat blînd, căld — căci o asemenea inovație era nevoie, evident, de căldură:

— Ce facem, tovarăși? Aprobăm?
— Păi, a spus unul din membrii comisiei, ca să încălzească trei camere deodată, bașca un cazan de baie, arzătorul ăla trebuie să fie un mastodont; dacă o sobă mare de teracotă putea încălzi două camere, apoi un arzător...

— Da o căldură nebură! a inter-

venit aprins inginerul Mihai Andonie. Noi îl aplicăm experimental. — Experimental, înțeleg, dar în experiența asta o să locuiească oameni, locatarii celor două blocuri din str. Dimitrov 10.

— Avem dosarul, a spus atunci, la o temperatură solemnă, președintele comisiei. Serie neagră pe alb. Ce să mai lungim discuția: s-a aprobat, semnăți aici...

Iar cei șapte, care nu trebuiau să locuiească în blocurile respective, au

FOILETON

sociții că de vreme ce scrie acolo în dosar, atunci arzătorul o să încălzească neapărat. Unii chiar par să simțeau căldura năpraznică din vitorele camere și mai-mai că nu transpirau. Au semnat.

— Bărbate, țî-am spus să pui ceasul să sune la trei! Uite, e șapte, n-ai aprins arzătorul, e ghețarie...

— Ba m-am sculat de la două; ce vină am eu că e frig? De la două arde mereu, de cîinci ore...

— Auleu! Păi atunci să golin iute cazanul, să nu explodeze, că dacă arde mai mult de trei ore...

— Linștește-te, la ora cîinci am vizitat ce se bate Napoleon în Rusia și că îi cad oștenii în zăpadă, în gheață, în ger, și că ba lobele tam-la-ra-ra! ta-ra-bum-bum! și cînd m-am trezit dăduse cazanul în cloot și făcea ca toba. Zău, eu nu înțeleg cum de fierbe și numai la un pas alături poate să îngeheze apa în pahar. Nu știu cum a putut să inventeze asta, e un fenomen al naturii, ar trebui să vie cineva de la Academie să vadă: gheață, și alături clocește...

Directorul truștelui e foarte mirat cînd i se plînge cineva de sistemul Antohi.

— Ei, asla-i! nu-i bun? se miră tov. Leon Leibovici. Sistemul Antohi? Nu mai spune! Păi cum asta, trebuie să fie bun!

— O fi trebuind, dar pe noi asta nu ne încălzește. Costul consumului de combustibil e dublu!

ȘT. HUGEL
N. SCUTURU

HANS HERMAN Tărăncă

Ritmuri socialiste și profetii burgheze

Acum cîteva decenii, cînd a apărut primul stat socialist, diferiți economiști și oameni politici burghezi își puneau întrebarea: va trăi ori nu? Și cei mai mulți erau de acord că „experiența comunistă” nu este viabilă. Doar asupra datei „prăbușirii” nu erau de acord: două luni, șase luni, „pesimștii” — chiar un an. Astăzi economiștii și oamenii politici burghezi, nu dintr-o țară oarecare ci din cea mai înaintată țară capitalistă, discută altă problemă: Ne vor întrece comuniștii? Și disputa se duce mai mult asupra datei decît asupra problemei însuși.

Întrecerea dintre cele două sisteme — capitalist și socialist — comportă multe aspecte. Ne vom opri asupra unuia singur, esențial: ritmul de creștere a producției.

În această privință faptele arată că în toate statele socialiste producția crește într-un ritm rapid. Dacă lăsăm de o parte anii războiului și ai răfacerii postbelice, producția industrială a Uniunii Sovietice în perioadele 1930-1940 și 1947-1953 a avut un ritm mediu anual de creștere de 16 la sută. În aceeași perioadă ritmul mediu anual al industriei Statelor Unite ale Americii a fost de 2,3 la sută. În U.R.S.S. creșterea producției industriale a fost continuă, în S.U.A. a fost întreruptă de cîteva crize economice.

Producția industrială a Chinei a sporit de aproape 10 ori față de 1949, Cehoslovacia a avut în 1958 o producție industrială de 3,3 ori mai mare decît în 1937, iar Polonia de 5,5 ori. În 1959 țara noastră a avut o producție industrială de 4,5 ori mai mare în raport cu perioada antebelică. La fel Ungaria. Producția industrială a Bulgariei a crescut în comparație cu nivelul antebelic de aproximativ 9 ori, a Albaniei de 18 ori. Acestea sînt realități caracteristice tuturor țărilor lagărului socialist, fiecare din ele participînd la întrecerea dintre cele două sisteme, ilustrează prin ritmul ei — contribuie la ritmul întregului lagăr — superioritatea sistemului socialist.

Desigur că aceste realități, aceste fapte inspiră accente melancolice

discursurilor pe care le țîn trubadurii capitalismului. Allan Dulles, șeful Biroului Central de Investigații („investigații” sună, vezi bine, mai decent decît „spionaj”) l a declarat că „în acești ani (1923-1958) ritmul dezvoltării industriei sovietice a depășit ritmul dezvoltării industriei americane, deși urmările celui de-al doilea război mondial, care au stimulat dezvoltarea industrială a Statelor Unite ale Americii, au fost o calamitate pentru Uniunea Sovietică”. Domnul Dulles cheltuieste anual multe zeci de milioane de dolari pentru a obține „informații” despre țările socialiste. Dar concluziile comunicate de d-sa recent Congresului Statelor Unite, deși sînt deosebit de

IDEI • FAPTE PROBLEME CONTEMPORANE

importante, nu costă nici un cent: nu sînt secrete de stat.

Problema ritmului înalt al industriei din țările socialiste, din toate țările socialiste, este în primul rînd o problemă practică. Socialismul înseamnă nu numai eliberarea de exploatare, ci și bunăstare, cultură și dezvoltare rațională și multilaterală a omului. Baza materială a belșugului, a creșterii lui, o constituie producția și în special ritmul producției. Cu cît viteza de înaintare este mai accelerată, cu atît viitorul devine mai repede prezent, cu atît socialismul își dovedește superioritatea în întrecerea cu capitalismul. Este o întrecere care a început în condiții de inegalitate: țările socialiste pornind, în majoritatea lor, de la un nivel coborît de dezvoltare economică, își propun să ajungă și să depășească cele mai înaintate țări capitaliste, (care au un avans considerabil față de însăși imensa majoritate a țărilor capitaliste), nu numai în ce privește volumul global al producției, ci și al producției pe cap de locuitor. Și le vor întrece, căci ritmul este factorul hotărîtor, el face ca țările socialiste să înainteze cu pași mult mai repezi, asemîni unui aler-

gător sprinter care micșorează, ml-nu cu minut, decalajul...

„Explicații” care nu rezistă faptelor

A fost o vreme cînd mulți economiști burghezi negau ritmul înalt socialist, îl considerau „propagandă comunistă”. Astăzi burghezia nu mai poate nici să neghe, nici să ignoreze ritmul rapid al economiei socialiste. Ea trebuie să-l explice maselor, dar să-l „explice” în așa fel încît să ascundă singura concluzie logică: superioritatea socialismului.

— Ce contează un spor de 10-15 la sută anual? sustin unii economiști burghezi. Nu întrecerăz procentele, ci sporul absolut care stă în spatele acestor procente. La o producție de un milion de tone de oțel, o creștere de 10 la sută reprezintă doar 100.000 de tone, pe cînd la o producție de 30 milioane de tone, o creștere de 1 la sută reprezintă o cantitate de 300.000 de tone.

Cum se poate răspunde la această încercare de minimalizare? Prin fapte. Dvs. domnilor, nu contestați că ritmul socialist este mai rapid, dar nu dați importanță procentelor de creștere, ci cantității, sporului anual absolut. Ei bine, și în acest domeniu Statele Unite, cel mai puternic stat capitalist din lume, sînt acum întrecute de Uniunea Sovietică. În anii 1933-37, de exemplu, în U.R.S.S. producția de cărbune a crescut în medie cu 30,6 milioane tone anual; în aceeași perioadă în S.U.A. sporul mediu de producție a fost de 6,2 milioane tone anual. Producția de oțel a crescut în U.R.S.S. în medie cu 3,3 milioane tone anual, iar în S.U.A. cu 0,3 milioane tone. Datele statistice arată că în ul-

timii opt ani creșterea absolută la asemenea produse importante ca oțel, fontă, cărbune, minereuri de fier, petrol, ciment, țesături de bumbac și lînă, încălțăminte, zahăr, unt etc. a fost mai mare în U.R.S.S. Iar faptul că americanii au fost întrecuți și în ceea ce privește sporul anual, se datorește tocmai ritmului de creștere a producției.

Încă din primul an al septenului se vede limpede că sporul mediu anual de 8,6 la sută al producției industriale a Uniunii Sovietice va fi nu numai îndeplinit, ci și depășit, în timp ce producția industrială a S.U.A. va crește anual cu aproximativ 2 la sută.

— Ritmul rapid nu-i caracteristic țărilor socialiste, ci oricărui țări în primele stadii de industrializare. cînd efortul de pornire, de „demarare” a industriei este mai intens, sustin alți economiști burghezi, adepți ai teoriei „demarajului”.

Ce răspuns poate fi dat acestui „argument”?

În primul rînd — în ce privește însăși așa-zisa perioadă a „demarajului”. Faptele arată că nu numai acum, în faza de bătrînețe, ci niciodată economia capitalistă n-a atîns ritmuri atât de înalte, nici chiar în perioadele de avînt. După calculele statistice întocmite la fosta Ligă a Națiunilor, producția industrială a unui important grup de țări capitaliste, în care erau incluse S.U.A. și Germania, a crescut, în perioada industrializării lor masive (1855-1913), în medie cu 5 la

sută anual. În Uniunea Sovietică, producția industrială în perioada „demarajului”, adică în primele două decenii, a crescut în medie cu 18 la sută anual, aproape de patru ori mai repede!

În al doilea rînd — și aceasta este esențialul — cum se împacă „teoria demarajului” cu realitatea de astăzi, cînd Uniunea Sovietică, deși a „demaraj” de peste treizeci de ani, își menține un ritm accelerat, cu mult superior țărilor capitaliste? Ce valoare mai au afirmațiile despre „ritmurile rapide de început” cînd este vorba de o imensă forță industrială ca Uniunea Sovietică, ale cărei procente de creștere economică se aplică a nu unor „niveliuri scăzute”, ci unor niveliuri de dezvoltare superioare țărilor capitaliste din cele mai înaintate? Cum se împacă această teorie cu faptul că Cehoslovacia și R. D. Germană, state care au pășit la construcția socialistă cu o bază industrială puternică, au totuși ritmuri de creștere ori mai rapide decît țările capitaliste dezvoltate și își mențin aceste ritmuri?

În fond, diferiții apologeti ai capitalismului și denigratori ai socialismului vor un singur lucru: să convingă masele că nu există nici o legătură între ritmurile înalte și sistemul economic socialist. Eponimele american W. Nutter o spune deschis: „Cred că dacă inițiativa particulară ar fi creat posibilități largi pentru a elibera, inspira și dirija energia viguroasă a forței de muncă și capacitățile creatoare ale intelectualității, atunci economia rusă ar fi depășit cu mult în ultimii 40 de ani creșterea obținută”. Dacă ar fi fost capitalismul la putere, ce ritm grozav ar fi fost!

Deși d. Nutter își ascunde nepuțință după un „dacă” imposibil, putem totuși verifica înțelegerea de înaltă calitate a lui în ipoteza d-sale. În România burgheză-moșierească, în anii 1927-1937, producția industrială a crescut în medie cu 4,5 la sută pe an. În România democrat-populară, tot în 11 ani, în perioada 1948-1958, producția industrială a crescut în medie

cu 16,5 la sută pe an. În România „inițiativa particulară” ritmul producției s-a frînt brusc în 1930-32, în timpul crizei economice; în România socialistă există o creștere permanentă a producției industriale. Superioritatea ritmului socialist este tot atât de elocventă și în comparație cu al oricărui țări în care mai domină azi „inițiativa particulară”. În 1957 producția industrială a R.P. Romine era de 138 la sută față de 1938, a Belgiei 135 la sută, a Italiei 219 la sută, a Danemarcei 182 la sută etc., etc. Același lucru în 1958 producția globală industrială a crescut cu 9,7 la sută, în 1959 cu 11,1 la sută iar în 1960 urmează să crească cu 14 la sută. Își poate oraie sustine d. Nutter pleoara în favoarea „inițiativa” particulară? sprijinindu-se pe exemple asemănătoare?

În decurs de 23 de ani — excepțînd anii de război — adică în 1930-1940 și 1946-1957 ritmul mediu anual de creștere a producției agricole în Uniunea Sovietică a fost de 4,3 la sută, iar în S.U.A. de 1,2 la sută. În perioada 1954-1957, ritmul mediu de creștere a fost în U.R.S.S. de 7,1 la sută, iar în S.U.A. de 1,1 la sută. Prin urmare, în ultimii ani ritmul sovietic a fost de 6 ori mai rapid decît cel american.

Rezultatul: distanțele se micșorează, iar unele produse agricultura sovietică a și luat-o înainte. Încă din 1958, la grîu, Uniunea Sovietică a întrecut de aproape 2 ori S.U.A., realizînd o producție de 75,4 milioane tone față de 39,8 milioane tone în S.U.A. Cînd, acum cîțiva ani, U.R.S.S. a arătat că va ajunge din urmă rapid S.U.A. la produse ca laptele și untul, unii „profetii” burghezi au ridicat scepticii din umeri. Și iată că încă în 1958 Uniunea Sovietică a depășit Statele Unite atât la producția de lapte cît și la unt. Iar anul 1959 a adus un important pas înainte, Uniunea Sovietică reușind să depășească S.U.A. la producția de unt calculată pe cap de locuitor.

Ritmul înalt al industriei, conjugat cu al agriculturii, este chează și condiția creșterii nivelului de trai al întregii societăți socialiste, Uniunea Sovietică a întrecut Statele Unite în ce privește atât ritmul cît și sporul anual absolut de producție la îmbrăcăminte și încălțăminte.

ILIE ZAHARIA

(Continuare în pag. IV-a, col. 1-3)

Capitalismul în plină viteză pentru a cîștiga întrecerea...

Putem influența creșterea plantelor?

In natură și laborator • Giberelina — o nouă substanță stimulatorie • Tutun înalt de 4 m. și varză de 5 m.

Lumea plantelor este bogată și variată. Origine a văzut plante pitice, dintre care unele sunt aproape lipite de pământ, altele putând fi observate, și plante uriașe de zeci sau chiar peste o sută de metri. De pildă, arborele Sequoia gigantica din California atinge până la 110-120 m. înălțime și 20 m. circumferință la tulpini.

prof. univ. H. CHIRILEI
Institutul agronomic București

rosawa au rămas uitate. În 1938 o serie de chimiști și biochimisti japonezi și castraveți etc., provocând o puternică creștere a tulpinii acestora. Ei au numit această substanță gibberelină, după numele ciuperii.

să izoleze o substanță în stare pură cristalină care, aplicată în soluție apoasă plantelor tinere de orez, grâu, tutun și castraveți etc., provocând o puternică creștere a tulpinii acestora. Ei au numit această substanță gibberelină, după numele ciuperii.

O picătură de acid gibberelic este suficientă pentru a face ca tulpinile plantelor de fasole, mazăre, soia, vâlnete de pămînt, ardei, pătlăgele, vâlnete, porumb, orz etc. să crească cu 200-300 la sută mai mult.

La unele plante, ca tutunul și varza, s-au obținut efecte ca totul surprinzătoare. Plantele de tutun au atins înălțimea de 4 metri, iar cele de varză de aproape 5 metri.

Experiențele făcute în U.R.S.S. de către Krasnikov demonstrează că o cantitate foarte mică de acid gibberelic accelerează de 10 ori creșterea în înălțime a plantelor de mazăre. Astfel, plantele aveau numai după un scurt timp de la tratare înălțimea de 42 cm. în timp ce plantele netratate atingeau abia 7 cm.

Acidul gibberelic are o acțiune deosebit de puternică și asupra plantelor pitice. Prin stropire cu soluții apoase ale acestui acid, soiurile de mazăre pitice își intensifică puternic creșterea, ele atingând înălțimea soiurilor de mazăre cu portul înalt. La fel prin stropirea cu soluții de acid gibberelic o unor soiuri pitice de porumb s-au obținut plante care au întrecut ca înălțime plantele cu portul normal.

Totuși nu toate plantele reacționează la fel. Asupra inulină, cepei, conopidei, golomăntului etc. acidul gibberelic nu are nici o influență.

Cercetările făcute în U.R.S.S. și în țara noastră au arătat că unele specii reacționează puternic, altele mai puțin sau deloc, și pentru o anumită plantă aceeași doză de stimulator are un efect mai mare sau mai mic în funcție de lumină, temperatură și nutriție.

Cercetări cu privire la acțiunea gibberinelor se fac și în alte țări socialiste, de exemplu în Republica Cehoslovacă, Republica Populară Ungară etc.

Smulgând naturii secretele plantelor omul a reușit să facă plantele să crească mai mari, mai productive, mai folositoare lui. Ceea ce a realizat până acum este numai un început.

Însă un început promițător.

Din viața culturală internațională

RELEU DE TELEZIUNE ÎNTRE MOSCOVA ȘI KIEV

Zilele trecute, telespectatorii din Kiev au avut o plăcută surpriză. Pe ecranele aparatelor lor a putut fi vizionat pentru prima dată programul artistic al studioului de televiziune din Moscova. Datorită noulor linii de radio-relev, Moscova și Kievul, deși la mari distanțe, vor putea face de acum încolo schimb regulat de emisiuni televizate.

„FLORILE HIROȘIMEI”

În S.U.A. a apărut recent cartea „Florile Hiroșime”, de Edith Morris. Eroul, un tânăr american — Sam Willowbee — venit la Hiroșima în interes de serviciu, are prilejul să cunoască îndeaproape suferințele unei familii japoneze — urmările nefaste ale exploziei atomice din 6 august 1945. „Noi simțim copiii bombeii — îi spune cu amărăciune japoneza Iuka San. Și copiii noștri sînt copiii bombeii, iar blestemul ei se va transmite din generație în generație”. Concluzia la care ajunge tânărul american este: „Hiroșima nu trebuie să se mai repete niciodată”.

PREMIUL „GONCOURT” PENTRU LITERATURA

La Paris a fost decernat premiul „Goncourt” pe anul 1959 scriitorului Andre Schwartz-Bart pentru romanul „Ultimul dintre credincioși”. Este un roman despre intoleranța religioasă, despre grozăviile rasismului, care au avut ca urmare săvîrșirea unor crime monstruoase în masă de-a lungul secolelor și care au fost duse până la extrem de fascismul hitlerist.

UN FILM DESPRE CARLO GORDONI

În studiourile cinematografice italiene se lucrează în prezent la un film în culori despre viața și nescutul dramaturg Carlo Goldoni. Acțiunea filmului se petrece la Veneția, apoi la Paris. Intenția regizorului este să redea nu numai viața lui Carlo Goldoni, ci și istoria teatrului italian din secolul al XVIII-lea.

PRIGONIREA UNUI SCRITOR SPANIOL

Autoritățile franchiste au orestat la Barcelona pe tânărul scriitor Luis Goytiso-Gay — unul dintre reprezentanții cei mai talentați ai literaturii contemporane din Spania. În vîrstă de 25 de ani, el a luat în anul 1958 premiul „Biblioteca breva” pentru cartea sa „Las Afueras” („Periferiile”).

EUGEN TARU Respectă orele de muls și furajare

A. POCH (De la Expoziția „Afișul satiric”) Cum să cobor?

Achiziții valoroase la Biblioteca Academiei R. P. Romîne

Biblioteca Academiei R. P. Romine a achiziționat în ultimul timp numeroase documente, manuscrise, litografii și piese numismatice valoroase. Printre acestea se află trei pașapoarte ale lui Nicolae Bălcescu; cel din 1852 este o scrisoare turcească de liberă trecere, cu care el a călătorit ultima dată pînă la Galați, unde nu i s-a permis intrarea în țară. De o valoare deosebită, mai ales pentru vechimea lui, este și un document pe pergament, cu pecetea atîrnată, dat de regele Ludovic al Ungariei la 23 iunie 1360. Un prețios album care a intrat în bibliotecă conține desene ale membrilor unui cenzușlu la care luau parte Luchian, Tonitza, St. Dumitrescu, Șeriac, precum și autografe ale unor scriitori. Menționăm, de asemenea, un grup de 35 de scrisori ale lui Ioan Slavici care, printre altele, pun în lumină condițiile materiale dificile în care gazeta „Tribuna” a fost nevoită să-și desfășoare activitatea.

Dintre numeroasele acuarele achiziționate amintim portretul Ecaterinei Odobescu (mama scriitorului Al. Odobescu) executat de Doussault; două acuarele de I. Ferel, din care una reprezintă piața de la Giurgiu la 1857, iar cealaltă o vedere a monumentului de la Călugăreni, precum și o acuarelă de J. M. Alophre care redă portretul scriitorului Al. Odobescu și al soției sale. Dintre lucrările lui Grigorescu a fost achiziționat un desen în carbune — portretul soției sale — și un desen reprezentînd o țărancă franceză.

Printre achizițiile care îmbogățesc colecția de obiecte numismatice se remarcă tezaurul de tetradrahme tosiene și drahme ale orașului Dirachum, care au fost găsite în comuna Videle, precum și un tezaur de monede romane din argint, din secolul III al erei noastre, descoperit la Mangalia. De asemenea s-a primit un tezaur de monede venețiene de argint din secolul XIII, găsite acum 140 de ani la Janina, în Grecia.

În colecția de sigilii a intrat tiparul sigilor al cîntărilor ardeleni August Treboniu Laurian, precum și un tipar sigilor din 1698 al breslei gălățenilor din Brașov. Acesta este cel mai vechi sigiliu de breslă din colecția Academiei R. P. Romine.

Programul de pînă acum al antrenamentelor boxerilor s-a dovedit că se poate deosebi. Condiția fizică generală este mult îmbunătățită. De citeva zile „lucram” la mînuși. Ne apropiem de perioada de viri a pregătirii. Peste puțin timp, boxerii încep examenele în fața publicului. Ei au nevoie de mecluri cu atmosferă specifică. Evoluția lor în ring, cu adversarii, sub privirile spectatorilor, face parte din programul de pregătire pentru Jocurile Olimpice. Deocamdată a apărut pe ring Mihalic; peste citeva zile e rîndul lui Negrea și apoi al tuturor celorlalți care ating nivelul de pregătire necesar. Un prim și serios examen va fi desigur meclul cu echipa Scoției care este stabilit pentru luna viitoare, la București. Pînă atunci nădăjdul că toți boxerii frunțași vor obține, în urma pregătirilor în curs, o formă bună.

„Festivalul Model” de primăvară și vară

Pentru ca publicul consumator să cunoască noile modele de confecții și noile țesături specifice sezonului de primăvară și vară, Ministerul Comerțului organizează „Festivalul Model” de primăvară și vară. Deschiderea acestui festival va avea loc în ziua de 4 martie la orele 18 la magazinul „Victoria” din Capitală. Prezentările vor continua și în zilele de 5, 6 și 8 martie la aceeași oră. Între 15 martie și 15 aprilie, „Festivalul Model” se va ține în orașele Cluj, Sălaj, Sibiu, Tur. Mureș, Ploiești și Pitești. În timpul desfășurării festivalului, unitățile comerciale vor pune în vizinare numeroase articole prezentate. Pentru „Festivalul Model”, creatorii de modele de la întreprinderile „Arta Model” au realizat peste 100 de modele noi de îmbrăcăminte.

În adîncul pădurii

(Urmare din pag. III-a)

S-a ridicat de pe pat și-a ieșit în noaptea de afară. În depărtări se isca viforul. L-a ascultat cum se iscă. Ar fi vrut să stea de vorbă cu pădurea. Dar pădurea nu-l putea asculta.

În zori l-a auzit pe Olinici: — Azi nu ieșim în parchet... Vremulește.

El și-a ris în sinea lui: „Ba eu am să ies. Nu mi-l frică de vifor. Măcar că, uite, taman azi împlinesc 50 de ani!”

„Ilie Candrea infundă capătul de țigară în zăpădă. Se ridică, își luă secura și-și trecu degetele peste tășul ei.

Viforul urla parcă și mai avânt. Pădurea gemea și se-vălta. Lui Ilie gemetele și văletele ei îi sunau în inimă.

Își puse secura subsoară și începu a cobori spre bariacă, înțind prin omătul adînc și vorbind, în sine sa, cu Olinici...

Întîrind în baracă, Ilie Candrea își scoase căciula salutînd adînc: — Noroc bun, tovarăș!

Se uită apoi stăruitor spre masa de lingă fereastră unde ședea Olinici cu un străin, un bărbat mijlociu de statură, încruntat, cu un fular în jurul gîtului, și urmă:

— Azi împlinesc cincizeci de ani, măi Olinici și v-aș pofci la cite-un pahar de rachiu.

— Bravo moșule! Ți-a ieșit un sfînt din gură, izbucni Tăbrea și în două minute fu în mijlocul încăperii.

Rogojan, muzică! Moș Merchiș, slăniță la răpusă! Cazacule, pahare începu el a împărți porunci.

Ca și cînd abia atunci l-ar fi văzut pe străin, Ilie Candrea l se adresă: — Dacă oi îndrăzni să vă pofteș și pe dumneavoastră, vi-ți supără?

— Val de mine, se apăra acesta. — Dumnealul e tovarășul Ilie Candrea despre care și-am vorbit, desluși Olinici și zîmbi. Împlinesc cincizeci de ani și...

— Mulți înainte! ură străinul. — Mulțumesc, asemenea! murmură Ilie Candrea.

— ...Ți dai seama — urmă Olinici către noul venit, care era un inginer de la sector, nu mai are forță fizică să...

De bună seamă! încuviință inginerul și se întoarse către Ilie zîmbind: — Asta-i legea pădurii. N-ai ce-i face!... Totuși n-are de ce să-ți pară rău... De miline...

Ilie Candrea înmărmuri. O clipă îi trecu prin minte că străinul e vreun inspector de la muncă și salarii care a venit anume pentru el. Pe urmă își zise că poate e omul care trebuie să-și ia locul în brigadă, dar îl cîntări mai bine din ochi și nu i se mai păru.

Se urli spre patul lui, trase cu-fârâ vechi de lemn, îl deschise și scoase din el două sticle mari de rachiu. Le destupă și reveni la masă, unde stăteau Olinici și străinul. Începu a turna în pahare, cu mîna tremurînd. Simtea un nod în gît, ochii i se umeziseră și parcă îi gemurau buzele. Ridică paharul și bițui:

— Să fiți sănătoși și... — Mulți ani trăiască! — Mulți ani trăiască! răsunară glasurile celorlalți.

— Să fie într-un ceas bun! rosti șeful de brigadă ridicîndu-se în picioare și cîcînd. Ai fost bărbat vrednic și-ți mulțumesc pentru asta.

— Să fiți sănătoși și... — Mulți ani trăiască! — Mulți ani trăiască! răsunară glasurile celorlalți.

— Să fie într-un ceas bun! rosti șeful de brigadă ridicîndu-se în picioare și cîcînd. Ai fost bărbat vrednic și-ți mulțumesc pentru asta.

— Să fie într-un ceas bun! rosti șeful de brigadă ridicîndu-se în picioare și cîcînd. Ai fost bărbat vrednic și-ți mulțumesc pentru asta.

— Să fie într-un ceas bun! rosti șeful de brigadă ridicîndu-se în picioare și cîcînd. Ai fost bărbat vrednic și-ți mulțumesc pentru asta.

— Să fie într-un ceas bun! rosti șeful de brigadă ridicîndu-se în picioare și cîcînd. Ai fost bărbat vrednic și-ți mulțumesc pentru asta.

— Să fie într-un ceas bun! rosti șeful de brigadă ridicîndu-se în picioare și cîcînd. Ai fost bărbat vrednic și-ți mulțumesc pentru asta.

— Să fie într-un ceas bun! rosti șeful de brigadă ridicîndu-se în picioare și cîcînd. Ai fost bărbat vrednic și-ți mulțumesc pentru asta.

— Să fie într-un ceas bun! rosti șeful de brigadă ridicîndu-se în picioare și cîcînd. Ai fost bărbat vrednic și-ți mulțumesc pentru asta.

— Să fie într-un ceas bun! rosti șeful de brigadă ridicîndu-se în picioare și cîcînd. Ai fost bărbat vrednic și-ți mulțumesc pentru asta.

— Să fie într-un ceas bun! rosti șeful de brigadă ridicîndu-se în picioare și cîcînd. Ai fost bărbat vrednic și-ți mulțumesc pentru asta.

Ritmuri socialiste și profetii burgheze

(Urmare din pag. III-a)

Avem în această privință și experiența noastră proprie, a poporului român, prin care am verificat și verificăm că în economia socialistă ridicarea producției este însoțită de creșterea nivelului de trai al întregului popor, stă la baza acestei continue ridicări. În țara noastră anul trecut s-a produs cu peste 50 la sută mai mult zahăr decât în 1953, cu 23 la sută mai multe confecții, cu peste 50 la sută mai multă încălțăminte, de peste 2 ori mai multă mobilă. Și ritmul crește. În 1960 se va dubla producția de uleiuri comestibile față de anul trecut, producția de zahăr va crește din nou cu 41 la sută, cea de carne cu 18 la sută, producția de mobilă cu 11 la sută, construcția de locuințe cu 50 la sută.

Popoarele, oamenii muncii din țările socialiste au înfăptuit revoluții, construieste noua ordine socială, nu de dragul unor visări utopice, ci pentru a-și făuri cel mai înalt nivel de trai. Și-l vor avea, vor câștiga întrecerea cu capitalismul, așa cum l-au și întrecut de pe acum într-un șir de ramuri ale științei și tehnicii, vor ajunge la cel mai înalt nivel de trai din lume cu aceeași siguranță cu care fanionul unei țări socialiste, al Uniunii Sovietice, a ajuns în Lună, cu care socialismul a creat prima planetă artificială a Soarelui și a obținut prima fotografie a părții invizibile a Lunii. Economia socialistă se dezvoltă în ritm accelerat ca să realizeze satisfacerea în măsură cât mai deplină a cerințelor mereu crescînde ale omului civilizat din secolul al XX-lea.

Cine va cuceri „mîntoile și inimile oamenilor”

Walter Reuther, vicepreședintele Centralei sindicale americane, înrăit dușman al comunismului, vorbind despre ritmul de dezvoltare economică a Uniunii Sovietice atrăgea atenția că acesta influențează asupra „luptei pentru cucerirea minților și inimilor oamenilor”.

Da, da, dl. Reuther, are perfectă dreptate. Chiar fără să fie ca Allan Dulles, directorul Biroului Central de Investigații, se poate „depista” lesne concluzia la care vor ajunge popoarele din țările capitaliste comparînd cele două ritmuri, rezultatele întrecerilor, efectele lor asupra nivelului de trai al celor ce muncesc. Ritmul socialismului cucerește mințile și inimile oamenilor muncii. El

reprezintă cea mai puternică propagandă comunistă: propaganda faptelor. Omul de rînd vede, compară, judecă și trage concluzia. Și tocmai de această concluzie se tem mai mult decît orice Reutherii, Dullesii, Rockefellerii și alții de teapa lor, din clasa lor.

În primele zile ale anului un ziarist francez, Gilbert Mathieu, a publicat în „Le Monde” un articol cu privire la dezvoltarea economiei sovietice. Sub titlu „În fiecare an U.R.S.S. câștigă teren” se poate găsi următoarea teză: „Ritmul de creștere a economiei sovietice va trebui să scadă, deoarece Uniunea Sovietică folosește o parte din acumulările pentru a ajuta țările slab dezvoltate”. Ați priceput? Ei da! a înțelege: „ocupați-vă de problemele noastre și lăsați-ne să ajutăm cum știm noi țările slab dezvoltate!”

Ce bine știe să imbine d. Mathieu „teoria” cu „practica”! În fond tocmai ritmul accelerat, sporind rapid forța economică a lagărului socialist, creează posibilități tot mai largi pentru ajutorarea țărilor slab dezvoltate.

„Sfaturile” burgheze de renunțare la ajutorarea țărilor slab dezvoltate au un substrat ușor de sesizat. Ajutorul socialist jenează cercurile imperialiste, le jenează de două ori: odată, pentru că le îngreunează posibilitatea de a menține aceste țări în relații de aservire economică și politică; apoi, pentru că popoarele acestor țări se pot convinge, și se conving, de superioritatea sistemului socialist. Este ceea ce s-a văzut nevoit să recunoască unul din economiștii americani (H. Heymann) coautor al culegerii de rapoarte publicată spre sfîrșitul anului trecut de însăși Comisia Economică Unită a Congresului S.U.A. — culegere intitulată „Analiza comparativă a economiei S.U.A. și Uniunii Sovietice”, „Progresul economic rapid al Uniunii Sovietice, serie H. Heymann, exercită o influență magică și va crea o forță de atracție în vaste regiuni ale lumii unde dezvoltarea economică rapidă a devenit o condiție literalmente necesară pentru autoconservarea politică. Imaginea economiei sovietice care se dezvoltă cu succes și cu reziliență ne va fi, în mod inevitabil, extrem de atrăgătoare pentru țările mai puțin dezvoltate și va face tot mai conștientă afirmația Uniunii Sovietice că în epoca industrializării tipul său de economie planificată este su-

perior economiei de piață a Occidentului și că exemplul său constituie un model de dezvoltare economică pentru întreaga lume slab dezvoltată”.

Cînd teoria nu corespunde realității, cu atît mai rău pentru realitate, spun acei care nu se împacă cu mersul vieții, cu evoluția realității. Dar negarea acesteia nu împiedică deloc dezvoltarea ei. Nici o teorie și nici un argument nu pot opri sau încetini ritmul rapid, în care se dezvoltă producția țărilor socialiste.

Ce face posibil ritmul înalt, rapid, caracteristic orînduirii socialiste? Faptul că mijloacele de producție sînt în proprietate obștească, socialistă și nu privat-capitalistă, că ele servesc interesele întregii societăți și nu ale unui grup de exploatare, și că producția se dezvoltă planificat și nu anarhic, că între oameni sînt relații socialiste, de într-ajutorare, și nu relații de concurență distrugătoare, că, pe baza relațiilor socialiste, se dezvoltă atît de bună față de muncă, o cointeresează material superioră a oamenilor muncii, un nivel de inițiativă superior faimoasei „inițiativă particulare”. Ritmul înalt își are în fiecare țară socialistă o bază tehnico-materială prin dezvoltarea cu precădere a industriei grele, a producției mijloacelor de producție. În același timp, acest ritm înalt este strîns legat de avantajele transformării socialismului într-un sistem mondial, de relațiile de colaborare și într-ajutorare între țările socialiste care înlănesc fiecareia din ele se dezvoltă în mod accelerat pe calea industrializării. Și tocmai acest ritm ogîndește procesul de egalizare a nivelului economic țărilor socialiste; el arată că țările socialiste înainte de toate dezvoltă continuu, iar țările socialiste care au pornit de la o economie inapoiată, de tip agrar, micșorează neîncetat decalajul, spre a intra toate, mai mult sau mai puțin în același timp, în comunism.

Aceste caracteristici, proprii ritmului socialist, fac ca ritmul rapid să constituie o lege obiectivă de dezvoltare a societății socialiste.

Ritmul rapid chează victoria socialismului în întrecerea economică dintre cele două sisteme — o întrecere pașnică, o luptă pentru om, pentru bunăstarea lui, o luptă pentru civilizație, pentru belșug, pentru cultură.

Pregătiri continue în tabăra „olimpicilor”

Părerea unor specialiști

important. Eforturile tuturor sînt îndreptate spre găsirea celor mai eficiente metode prin care tinerii sportivi romini să atingă o formă maximă. Am o sugestie și folosesc prilejul pentru a o susține. Antrenorii au într-adevăr o mare experiență. Unii dintre ei caută să îmbunătățească singuri conținutul programelor de antrenament general și de la sportiv la sportiv. Am constatat îmbunătățiri serioase în loturile ai căror antrenori se ocupă științific de această problemă. De ce însă antrenorii nu contribuie cu toții la îmbogățirea, la varietatea mijloacelor de pregătire a sportivilor? Un rezultat de valoare în sport nu se poate obține pe baza unei rețete dinainte stabilite. Ceea ce căutăm noi, metodisti, să realizăm acum se referă îndeosebi la coordonarea și alcătuirea pe baze științifice a programelor de antrenament. Dar reușita în munca de pregătire a sportivilor depinde în mare măsură de colaborarea mai strînsă dintre noi, antrenori și medici.

Observația făcută este valabilă și pentru unii sportivi. Voi da un exemplu. Aproape toate gimnastele noastre frunțase sînt profesoare de educație fizică. Faptul acesta nu se observă în metodele lor de antrenament. Din păcate ele nu-și aduc contribuția la îmbunătățirea programului de antrenament. Ca niște eleve sirguincoase, ele așteaptă numai sfaturile antrenorului. Cînd fiecare ar putea să-și aducă aportul la găsirea „noului” pentru desăvîrșirea pregătirilor. Eforturi comune deci din partea tuturor în pregătirea sportivilor pe baze științifice. Numai așa la Jocurile Olimpice se vor obține rezultatele pe care le dorim.

Prof. C. LITĂ, din Comisia de pregătire olimpică: În principal criteriile prin care se constată forma sportivilor sînt normele olimpice. Ele vor constitui, se înțelege, și pentru noi punctele de plecare în aprecierea pregătirii sportivilor care vor participa la Jocurile Olimpice, de

Pregătiri continue în tabăra „olimpicilor”

Părerea unor specialiști

important. Eforturile tuturor sînt îndreptate spre găsirea celor mai eficiente metode prin care tinerii sportivi romini să atingă o formă maximă. Am o sugestie și folosesc prilejul pentru a o susține. Antrenorii au într-adevăr o mare experiență. Unii dintre ei caută să îmbunătățească singuri conținutul programelor de antrenament general și de la sportiv la sportiv. Am constatat îmbunătățiri serioase în loturile ai căror antrenori se ocupă științific de această problemă. De ce însă antrenorii nu contribuie cu toții la îmbogățirea, la varietatea mijloacelor de pregătire a sportivilor? Un rezultat de valoare în sport nu se poate obține pe baza unei rețete dinainte stabilite. Ceea ce căutăm noi, metodisti, să realizăm acum se referă îndeosebi la coordonarea și alcătuirea pe baze științifice a programelor de antrenament. Dar reușita în munca de pregătire a sportivilor depinde în mare măsură de colaborarea mai strînsă dintre noi, antrenori și medici.

Observația făcută este valabilă și pentru unii sportivi. Voi da un exemplu. Aproape toate gimnastele noastre frunțase sînt profesoare de educație fizică. Faptul acesta nu se observă în metodele lor de antrenament. Din păcate ele nu-și aduc contribuția la îmbunătățirea programului de antrenament. Ca niște eleve sirguincoase, ele așteaptă numai sfaturile antrenorului. Cînd fiecare ar putea să-și aducă aportul la găsirea „noului” pentru desăvîrșirea pregătirilor. Eforturi comune deci din partea tuturor în pregătirea sportivilor pe baze științifice. Numai așa la Jocurile Olimpice se vor obține rezultatele pe care le dorim.

Prof. C. LITĂ, din Comisia de pregătire olimpică: În principal criteriile prin care se constată forma sportivilor sînt normele olimpice. Ele vor constitui, se înțelege, și pentru noi punctele de plecare în aprecierea pregătirii sportivilor care vor participa la Jocurile Olimpice, de

Prof. C. LITĂ, din Comisia de pregătire olimpică: În principal criteriile prin care se constată forma sportivilor sînt normele olimpice. Ele vor constitui, se înțelege, și pentru noi punctele de plecare în aprecierea pregătirii sportivilor care vor participa la Jocurile Olimpice, de

Prof. C. LITĂ, din Comisia de pregătire olimpică: În principal criteriile prin care se constată forma sportivilor sînt normele olimpice. Ele vor constitui, se înțelege, și pentru noi punctele de plecare în aprecierea pregătirii sportivilor care vor participa la Jocurile Olimpice, de

Prof. C. LITĂ, din Comisia de pregătire olimpică: În principal criteriile prin care se constată forma sportivilor sînt normele olimpice. Ele vor constitui, se înțelege, și pentru noi punctele de plecare în aprecierea pregătirii sportivilor care vor participa la Jocurile Olimpice, de

Prof. C. LITĂ, din Comisia de pregătire olimpică: În principal criteriile prin care se constată forma sportivilor sînt normele olimpice. Ele vor constitui, se înțelege, și pentru noi punctele de plecare în aprecierea pregătirii sportivilor care vor participa la Jocurile Olimpice, de

Prof. C. LITĂ, din Comisia de pregătire olimpică: În principal criteriile prin care se constată forma sportivilor sînt normele olimpice. Ele vor constitui, se înțelege, și pentru noi punctele de plecare în aprecierea pregătirii sportivilor care vor participa la Jocurile Olimpice, de

Prof. C. LITĂ, din Comisia de pregătire olimpică: În principal criteriile prin care se constată forma sportivilor sînt normele olimpice. Ele vor constitui, se înțelege, și pentru noi punctele de plecare în aprecierea pregătirii sportivilor care vor participa la Jocurile Olimpice, de

Prof. C. LITĂ, din Comisia de pregătire olimpică: În principal criteriile prin care se constată forma sportivilor sînt normele olimpice. Ele vor constitui, se înțelege, și pentru noi punctele de plecare în aprecierea pregătirii sportivilor care vor participa la Jocurile Olimpice, de

Prof. C. LITĂ, din Comisia de pregătire olimpică: În principal criteriile prin care se constată forma sportivilor sînt normele olimpice. Ele vor constitui, se înțelege, și pentru noi punctele de plecare în aprecierea pregătirii sportivilor care vor participa la Jocurile Olimpice, de

Prof. C. LITĂ, din Comisia de pregătire olimpică: În principal criteriile prin care se constată forma sportivilor sînt normele olimpice. Ele vor constitui, se înțelege, și pentru noi punctele de plecare în aprecierea pregătirii sportivilor care vor participa la Jocurile Olimpice, de

la Roma. Ceea ce însă ne preocupă acum este stabilirea acestor norme la nivelul ultimelor performanțe internaționale. În aceste zile, împreună cu antrenorii, cu federațiile de specialitate vedem aceste norme, le aducem cit mai aproape de ceea ce în mod curent obțin azi sportivii consacrați ai lumii.

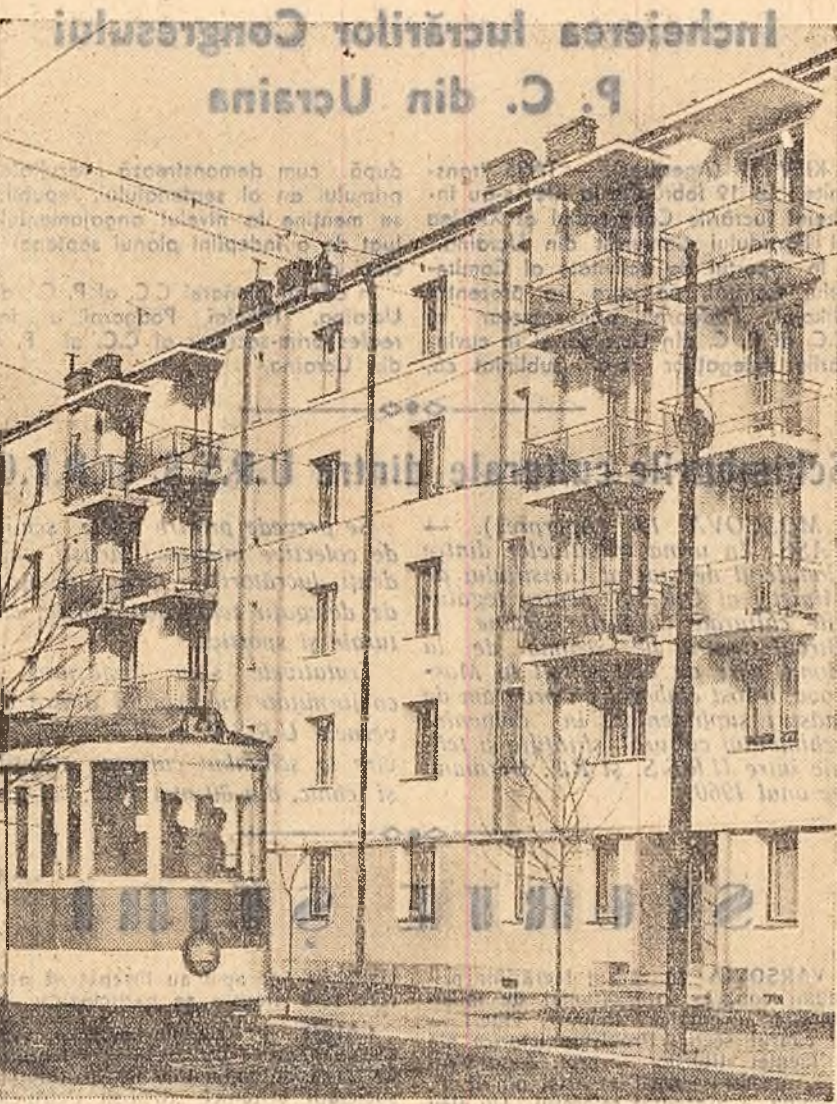
Sînt sporturi unde confruntările internaționale vor da răspuns la întrebarea dacă sînt sau nu bune pregătirile sportivilor noștri.

Primele examene de acest fel ale sportivilor noștri sînt programate luna viitoare. Cel „examinat” vor fi atletii (cu ocazia „Crosului Balcanic”), gimnastele (cu echipa U.R.S.S.), boxerii (cu echipa Scoției). Așteptăm aceste confruntări care ne vor edifica asupra pregătirilor pentru lunile ce vor urma.

Din cele relatate mai sus de către antrenori și specialiști se poate trage concluzia că pregătirea sportivilor din lotul olimpic constituie o grijă deosebită a comisiei olimpice.

Din păcate, însă, nu toți antrenorii federații, nu toate federațiile se străduiesc să-și facă simțită competența. La federația de natație, de pildă, nimeni n-a reușit să-l convingă pe antrenorul Leon Ungur, în antrenamentul căruia se află o tânără și talentată înotătoare (Ingrid Wechter), încît programul de pregătire a acestei sportive să capete forma și fondul necesare creșterii mai accentuate a performanțelor. Antrenorul Ungur nu mai are de învățat de la nimeni? Puțin probabil. Este adevărat că nici secția tehnică a U.C.F.S.-ului nu s-a orientat cu deslușă perseverență în descoperirea și alături sportivii talentați, pe care să-i ajute să se ridice la nivelul frunțărilor.

Noua etapă de pregătire, confrun-tările care vor avea loc, vor da posibilitatea specialiștilor să rectifice pe parcurs

Recent a fost dat în folosință în Capitală, pe Calea Călărași 117-119, un nou bloc de locuințe cu 4 etaje și 40 apartamente.

Sărbătorirea acad. Gh. Demetrescu

Intr-un cadru festiv Academia R. P. Romine a sărbătorit vineri pe academiianul Gh. Demetrescu, directorul Observatorului astronomic din București, cu prilejul împlinirii vârstei de 75 de ani. Sedința a fost deschisă de acad. S. Stoilov care, în numele Președintelui Academiei R. P. Romine și al societății de matematică și fizică, a adus un omagiu sărbătoritului. Au luat apoi cuvântul, vorbind despre personalitatea și activitatea științifică a academiianului sărbătorit, prof. univ. N. Teodorescu, membru corespondent al Academiei R. P. Romine, decanul Facultății de matematică și fizică, prof. univ. Călin Popovici, din partea Observatorului astronomic din București, prof. univ. I. Curea, directorul Observatorului astronomic din

Plecarea în R. A. U. a tov. Gogu Rădulescu, ministrul Comerțului

Vineri seara, tovarășul Gogu Rădulescu, ministrul Comerțului R. P. Romine, a părăsit Capitala, plecând în Republica Arabă Unită, unde va face o vizită la invitația ministrului Economiei Republicii Arabe Unite, dr. Abdel Monem El Kassis.

La plecarea, pe aeroportul Gării de Nord, au fost de față Dumitru Simulescu, ministrul Transporturilor și Comunicațiilor, Vasile Dumitrescu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Valentin Steriopol, adjunct al ministrului Comerțului și alte persoane.

Erau prezenți Farid Ohehlaou, ambasadorul Republicii Arabe Unite la București și membri ai ambasadei R.A.U.

Informații

Vineri dimineața s-a deschis în Capitală o expoziție de bunuri de consum produse în R. D. Germană. Sînt prezentate printre altele porțelanuri de Meissen, articole de menaj din sticlă de Jena, marochinării, truse de toaletă, cosmetice etc. Expoziția este deschisă în B-dul Dacia nr. 28. În cadrul colecției sînt amplasate „Biblioteca pentru toți” aparate astăzi numărul 7 cuprinzînd celebrul roman al lui Henri Barbusse „Focul”, puternică demoașă a războiului imperialist. Volumul, tipărit de E.S.P.L.A., are 382 pag și costă 5 lei.

O mină întinsă la timp

(Urmare din pag. 1-a)

La un asemenea deznădămint, Panait nu se așteptase. A simțit că se rupe în el ceva. A vrut să înșine ceva, dar n-a reușit.

Cînd, deodată, mai ceru cineva cuvîntul. Unul dintre veteranii uzinei, Ion Tîrjăngoi, secretarul organizației de bază de la turnătorie. Se așternu liștea. Tinerii fîn mult la Tîrjăngoi. Cuvîntul lui de vechi comunist găsește în ei totdeauna un ecou adinc.

Le vorbi înții despre cu totul altceva; despre tineretea lui și a altora, despre viața grea în uzina de oțel, dată, a petronilor... Dar întregu adunarea înțelese deîndeată legătura firească pe care o făcea Tîrjăngoi.

„Panait ne-a înșelat într-adevăr încrederea — spuse apoi secretarul de partid. Și voi aveți dreptate cînd îl criticați cu toată asprimea. Dar, ascultîndu-l, n-am întrebuit; cine altăcineva dacă nu colectivul, voi adică, trebuie să-l ajute? Pe mine-lă cui vreti să-l lăsați pe tovarășul vostru? Amin-tiți-vă cum era Panait la început... A-tunci și colectivul se interesa îndeaproape de el. Dar în clipele lui de mare cumpănă, ați fost cu adevărat alături de el? Parcă nu — fiindcă v-ați purtat prea îngăduitor. Răspunderea o purtați voi. Cred că cele spuse în adunarea de azi îl vor fi o lecție pentru totdeauna... Dar să știți că de azi înainte, toată brigada noastră este aceea care poate ajuta la readucerea lui prin muncă... lar asta depinde de voi, de fiecare din voi.

TELEGRAMME EXTERNE

Delegația oamenilor de stat sovietici în vizită la președintele Eisenhower

WASHINGTON 19 (Agerpres). — TASS transmite:

La 18 februarie președintele S.U.A., Eisenhower, a primit la Casa Albă pe membrii delegației oamenilor de stat sovietici și a avut cu ei o convorbire care a durat 50 de minute.

D. S. Poleanski, conducătorul delegației sovietice, a înmînat în dar președintelui S.U.A. modelul din chihlimbar al spargătorului de gheață atomic „Lenin” și o scrisoare cu următorul conținut:

„Domnule Dwight Eisenhower, Președintelui Statelor Unite ale Americii.

Îmi face o mare plăcere să vă înmînez în numele delegației oamenilor de stat sovietici o machetă a spargătorului de gheață atomic „Lenin” drept semn al adevăratului nostru respect.

Poporul sovietic cunoaște foarte bine, domnule președinte, că sinteti devotați ideii folosirii pașnice a atomului. Specialiștii spun că atomului îi sîde mai bine înăuntrul unei armii militare. De aceea sperăm că voi împărtășiți sincera noastră dorință ca navele atomice să deschiadă drum printre ghețurile arcticilor și oceanelor nu numai pentru convoaiele de nave pașnice dar și să spargă cu același succes ghețurile „războiului rece” atît de odios tuturor popoarelor.

Permiteți-mi să-mi exprim speranța că această navă atomică va fi simbolul hotărîrii noastre comune de a folosi în întregime pentru binele omului cea mai mare descoperire a genului uman — energia atomică.

Permiteți-mi, domnule președinte, să exprim deo și prin du, întregului popor american sincera noastră recunoștință pentru ospitalitate și pentru sentimentele de simpatie ce ne-au fost exprimate în timpul vizitei.

Punerea în funcțiune a unui ciclotron în Cehoslovacia

PRAGA 19 (Agerpres). — Agenția Cetoka relatează că la 18 februarie la Institutul de fizică nucleară din Rezi (Ingă Praga) al Academiei de Științe a R. Cehoslovaciei a fost dat în exploatare de probă primul ciclotron din republică, construit de Uniunea Sovietică.

Arestări în Maroc

RABAT 19 (Agerpres). — După cum anunță presa marocană, recent la Casablanca, Marakesch, Tetuan și Agadir au fost operate arestări în vîndurile foștilor participanți la mișcarea marocană de rezistență și a membrilor Uniunii naționale a forțelor populare. Autoritățile nu au făcut nici un fel de declarații în legătură cu cauzele arestărilor. „Întregul popor, scrie ziarul „Ar Rai Al Amm” se întrebă care este sensul acestor arestări. Arestarea jurnaliștilor din rezistență și faptul că aceste acțiuni sînt învăluite de cel mai strict secret reprezintă acțiune care sînt în contradicție cu libertățile publice recunoscute în țară.”

Fabrica de aparate din Șanhai a construit un microscop electronic cu o capacitate de mîrire de 20.000 de ori. Prin procedee de optică mîrirea poate să ajungă la 100.000 ori. Microscopul cu o asemenea capacitate se folosește în multe domenii ale cercetărilor științifice. Proiectarea și construirea acestui microscop nu au necesitat mai mult de 6 luni.

Ceasuri de mină electrice

Uzina de ceasuri Nr. 2 din Moscova produce ceasuri de mină electrice. În exterior ele nu se deosebesc prin nimic de cele obișnuite, deși piesele ceasurilor electrice sînt de trei ori mai mici. Mecanismul noilor ceasuri este acționat de o baterie minusculă care se află în carcasa ceasului. Durata ei de funcționare este de un an. Ceasurile electrice sînt mai precise decît cele obișnuite.

Manevre scumpe

Presa vest-germană relatează că manevrele militare comune germano-americane care au avut loc nu de mult în Germania occidentală sub denumirea „Winterschild” au cauzat pagube evaluate la cel puțin 5.000.000 mărci germane. Au fost de asemenea înregistrate 10 cazuri mortale: 4 soldați americani, 2 soldați germani și 4 civili.

Neînțelegeri în cadrul N. A. T. O.

PARIS 19 (Agerpres). — După cum anunță France Presse, zilele acestea s-a întrunit la Paris Consiliul permanent al N.A.T.O. Președintele de secrete general al acestei organizații, consiliul a examinat raportul provizoriu al grupului permanent de la Washington asupra divergențelor dintre guvernul francez și comandamentul atlantic. „În cercurile din apropierea N.A.T.O., relatează France Presse, se menționează că nu s-a adoptat nici o hotărîre definitivă. În purtătorul de cuvînt al Ministerului francez al Afacerilor Externe, adaugă agenția, s-a mărginit să declare la rîndul său că „tratarele care au început între autoritățile franceze și cele aliate, după conferința occidentală, sînt actualmente în curs”.

Prelungirea acestor tratative oglindește dificultățile ivite în relațiile dintre principalele puteri atlantice în legătură cu efortul pe care fiecare dintre aceste puteri îl depune pentru a-și menține sau a-și sporii importanța în cadrul blocului atlantic. Aceste tratative au fost determinate de cererile formulate de generalul De Gaulle încă în 1958 în legătură cu poziția Franței în N.A.T.O. Aceste cereri au fost primite delavorbărit alt de cererile conducătorilor din S.U.A., cit și de cele britanice. Într-o corespondență din Paris, intitulată semnificativ „În căutarea marelui”, De Gaulle dorește să modifice relațiile Franței cu aliații săi, ziaristul American Sulzberger scrie în „New York Times” că președintele De Gaulle „va încerca de urgență să modifice actuala formă a alianței (N.A.T.O.)”. De Gaulle, scrie Sulzberger, insistă ca Franța împre-

ună cu S.U.A. și Anglia să constituie un „directoriu” al marilor puteri, care să „hotărască asupra strategiei globale” a blocului atlantic. Noi, arată Sulzberger, exprimînd punctul de vedere anglo-american, „ne opunem formal la aceasta”. În această ordine de idei sînt interesante observațiile făcute de corespondentul de la Washington al ziarului „Times” care, consemnînd reacția oficială americană la explozia „bombei atomice franceze, scrie că aceasta acțiune a fost primită „cu regret și remușcare” în capitala S.U.A., unde ea este considerată ca avînd, printre altele, menirea „... de a înfrîngea poziția lui De Gaulle la viitoarele sale tratative cu Casa Albă”. Potrivit acestui corespondent, cererile oficiale americane „nu consideră că explozia din Sahara sporește forța occidentală” și nici că ar justifica primirea Franței în „clubul atomic”. Acest punct de vedere are consecințe importante asupra modului în care va fi rezolvată cererea Franței de a se împărtăși secretele atomice americane. În ce-l privește pe De Gaulle, acesta, subliniază Sulzberger, „nu va permite Statelor Unite să stochez în Franța armanent nuclear decît sub control francez”.

Proiectul unei gigantice magistrale de cale ferată

MOSCOVA 19 — Corespondentul Agerpres transmite: Intre specialiștii sovietici se duc interesante discuții referitoare la reconstrucția radicală a căilor ferate principale ale țării. Liniile de cale ferată transiberiană nu va mai putea în curînd face față fluxului de produse care vor trebui transportate într-o parte și alta de-a lungul Siberiei. Există două căi de rezolvare a acestei probleme: să se constituiască linii paralele sau să se lărgască liniile existente de cîteva ori. Dacă se va merge pe prima cale, în viitor vor trebui construite nu mai puțin de zece linii transiberiene. A. Markov, colaborator al Institutului de energie electrică al Academiei de Științe U.R.S.S., scrie în revista „Tehnika moldoioji” că mult mai rațional este construirea unei supermagistrale a vînd lungă de circa 4,5 m. față de 1,524 m. cit au liniile sovietice în prezent. Pe asemenea căi ferate vor putea circula trenuri gigantice, cu vagoane de mîrirea unor

case. În felul acesta productivitatea transporturilor va crește dintr-o dată de 50-60 de ori.

Înfrîngerea unei asemenea construcții în Uniunea Sovietică este o problemă care prin grandiozitatea ei atinge interesele multor țări ale lumii. În Orientul îndepărtat, de-a lungul malurilor Oceanului Pacific, se dezvoltă rapid economia și colaborarea popoarelor Asiei. În bazinul Oceanului Pacific trăiesc 1,5 miliarde oameni. Aici va fi mare nevoie de mijloace de transport a produsele lor. Iată de ce marea magistrală se va ramifica, o ramură mergînd prin Ulan-Bator spre Pekin, iar cealaltă în regiunea Vladivostok, spre malurile Oceanului Pacific.

Markov își exprimă încrederea că va triumfa și ideea prelungirii acestei gigantice magistrale peste strîmtoarea Bering, spre rețeaua de căi ferate a S.U.A. Strîmtoarea Bering este singurul punct posibil prin care se poate face legătura terestră între Asia și America. Lățimea de 85

kilometri și adîncimea de numai 40 metri a strîmtoării permit tehnicii de azi să lege cele două continente ori printr-un pod, ori printr-un tunel. Distanța dintre magistrala transiberiană și rețeaua de căi ferate a S.U.A. va putea fi străbătută în numai 30 de ore.

Construirea ramurii de la linia transiberiană spre strîmtoarea Bering va face legătura între căile ferate și bogata rețea de transporturi fluviabile din partea de nord-est a Uniunii Sovietice, rețea cu o lungime totală de 95 mii km.

Dacă această lucrare se va înfrîntui va mai rămîne puțin de făcut pentru a lega de magistrală toate rețelele de căi ferate ale Europei. Calea ferată mondială Londra-Paris (pe sub Canalul Mînicului), Berlin-Varsovia — Moscova — Strîmtoarea Bering — San Francisco — New York nu mai este o utopie. Pentru realizarea ei este necesar un singur lucru: triumful păcii și al spiritului de colaborare între popoare.

„New Yorkul devine un infern”

„Într-un interval de 10 ani, New Yorkul se va transforma într-un infern — a declarat recent istoricul american Oscar Handlin. Bandede tineri criminali — iată cea mai gravă problemă a acestui oraș”.

Intr-adevăr, „poliția are acum în evidență circa 800 de bande formate din tineri” — scrie revista vest-germană „Munchner Illustrierte”. Aceste bande de in-tre ele adevărate războaie, care se soldează cu morți. Inspectorul de poliție Kahn a declarat unor zăriști că „în 1959 au fost arestați la New York peste 70.000 de tineri și tinerice care au comis diferite delict”.

Relicve din epoca de piatră

Tom Harrison, directorul muzeului Sarawak din Borneo, (Indonezia) a descoperit o pesteră uriașă în care se aflau bănci pentru morți, avînd o vechime de 2.000-2.500 ani, cînd „cultura Sarawakului” se găsea în ultimele stadii ale epocii de piatră.

Bărcile-cosciug erau aduse acolo intrucît se pare că locuitorii credeau că izvorul care curge în peștera se îndreaptă spre lumea subterană. În clișeu: Tom Harrison într-una din bărcile-cosciug, făcute dintr-o esență lemnoasă foarte dură.

PARIS 19 (Agerpres). — După cum anunță France Presse, zilele acestea s-a întrunit la Paris Consiliul permanent al N.A.T.O. Președintele de secrete general al acestei organizații, consiliul a examinat raportul provizoriu al grupului permanent de la Washington asupra divergențelor dintre guvernul francez și comandamentul atlantic. „În cercurile din apropierea N.A.T.O., relatează France Presse, se menționează că nu s-a adoptat nici o hotărîre definitivă. În purtătorul de cuvînt al Ministerului francez al Afacerilor Externe, adaugă agenția, s-a mărginit să declare la rîndul său că „tratarele care au început între autoritățile franceze și cele aliate, după conferința occidentală, sînt actualmente în curs”.

Prelungirea acestor tratative oglindește dificultățile ivite în relațiile dintre principalele puteri atlantice în legătură cu efortul pe care fiecare dintre aceste puteri îl depune pentru a-și menține sau a-și sporii importanța în cadrul blocului atlantic. Aceste tratative au fost determinate de cererile formulate de generalul De Gaulle încă în 1958 în legătură cu poziția Franței în N.A.T.O. Aceste cereri au fost primite delavorbărit alt de cererile conducătorilor din S.U.A., cit și de cele britanice. Într-o corespondență din Paris, intitulată semnificativ „În căutarea marelui”, De Gaulle dorește să modifice relațiile Franței cu aliații săi, ziaristul American Sulzberger scrie în „New York Times” că președintele De Gaulle „va încerca de urgență să modifice actuala formă a alianței (N.A.T.O.)”. De Gaulle, scrie Sulzberger, insistă ca Franța împre-

ună cu S.U.A. și Anglia să constituie un „directoriu” al marilor puteri, care să „hotărască asupra strategiei globale” a blocului atlantic. Noi, arată Sulzberger, exprimînd punctul de vedere anglo-american, „ne opunem formal la aceasta”. În această ordine de idei sînt interesante observațiile făcute de corespondentul de la Washington al ziarului „Times” care, consemnînd reacția oficială americană la explozia „bombei atomice franceze, scrie că aceasta acțiune a fost primită „cu regret și remușcare” în capitala S.U.A., unde ea este considerată ca avînd, printre altele, menirea „... de a înfrîngea poziția lui De Gaulle la viitoarele sale tratative cu Casa Albă”. Potrivit acestui corespondent, cererile oficiale americane „nu consideră că explozia din Sahara sporește forța occidentală” și nici că ar justifica primirea Franței în „clubul atomic”. Acest punct de vedere are consecințe importante asupra modului în care va fi rezolvată cererea Franței de a se împărtăși secretele atomice americane. În ce-l privește pe De Gaulle, acesta, subliniază Sulzberger, „nu va permite Statelor Unite să stochez în Franța armanent nuclear decît sub control francez”.

Aceste neînțelegeri, cit și alte neînțelegeri franceze privind participarea franceză la diferitele comandanente ale N.A.T.O., vor constitui, după cum este și firesc, obiectul convorbirilor pe care președintele De Gaulle le va avea cu Eisenhower cu prilejul vizitei pe care o va face în cursul lunii aprilie în capitala Statelor Unite. Deocamdată, după părerea gazetarelui american citat mai sus, pare confirmată și de agenția France Presse, se pare că De Gaulle va obține unele concesii în privința menținerii Hotelului francez din Mediterana sub comandament exclusiv francez, precum și în privința comandamentului aviației. Este greu de prevăzută în ce măsură vor putea fi înlăturate celelalte surse de discordie în probleme fundamentale ale raporturilor dintre puterile occidentale, ceea ce îl determină pe Sulzberger să exclaim în numele cerurilor diplomatice americane: „Relațiile noastre cu cel mai vechi aliat al nostru nu sînt ușoare”.

PARIS 19 (Agerpres). — Conducerea Partidului socialist autonom francez a dat publicității o declarație în care cere guvernului Franței să renunțe la efectuarea de noi experimente cu bomba atomică și la proiectele de creare a așa-zisei „forțe nucleare de șoc”. Atunci cînd va fi încheiat un acord cu privire la înțelegerea experiențelor cu arma nucleară, se spune în declarație, Franța trebuie să se aștăture.

CONAKRY 19 (Agerpres). — Biroul Uniunii sindicatelor din Guinea a trimis în numele oamenilor muncii din Republica Guinea o telegramă de protest președintelui Franței.

În telegramă se spune că „în poziția voineițelor popoarelor continentului african, Franța a efectuat experiența cu bomba atomică pe pămîntul african. Biroul Uniunii sindicatelor din Guinea denușește această experiență „un act de agresiune fătășă împotriva popoarelor africane”.

ULAN BATOR 19 (Agerpres). — După cum anunță agenția Montagne, Comitetul național pentru apărarea păcii din R. P. Mongolă a adresat președintelui Republicii Franceze o telegramă de protest împotriva experimentării bombei atomice franceze în Sahara.

În telegramă se exprimă speranța că guvernul francez nu va permite repetarea unor asemenea experiențe care pot avea urmări primejdioase pentru destinderea care s-a făcut simțită în relațiile internaționale.

BAGDAD 19 (Agerpres). — Comitetul din Irak de solidaritate cu țările Asiei și Africii a trimis o telegramă secretariatului O.N.U. în care protestează împotriva experiențelor atomice franceze în Sahara.

„Explozia bombei atomice franceze, se spune în telegramă, prezintă o primejdie pentru pacea internațională. Aceasta constituie o sfidare fătășă a hotărîrii adoptate de Organizația Națiunilor Unite”. Comitetul din Irak de solidaritate cu țările Asiei și Africii condamnă cu hotărîre această acțiune a Franței și cere ca Organizația Națiunilor Unite să intervină pentru a împiedica Franța de a mai efectua experiențe nucleare.

Procesul împotriva ziarului democrat „Avghi” (Atena)

ATENA 19 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Avghi”, autoritățile grecești au fixat pentru 24 februarie judecarea procesului împotriva ziarului „Avghi” și a directorului acestui ziar, L. Kyrkos, membru al Comitetului Executiv al Partidului Uniunea Democrată de Slinga (E.D.A.), sub învinuirea de „ofensă adusă autorităților”. Această „ofensă” constă în faptul că la 17 noiembrie 1959 ziarul a publicat telegrama mai multor deputați ai opoziției care protestau în legătură cu tentativa de incendiere a sediului E.D.A. din Mytilini (insula Lesbos) săvîrșită cu îngăduința vădită a autorităților.

Opinia publică din Grecia protestează cu hotărîre împotriva punerii la cale a unei noi urmăriți judiciare împotriva ziarului „Avghi”, numai pentru că acest ziar desfășoară o luptă diriză pentru drepturile oamenilor muncii, pentru apărarea democrației și împotriva încercării de a se obține condamnarea de către justiție a lui L. Kyrkos, cunoscut frantof politic, care l-a înlocuit pe Manolis Glezos în funcția de director al ziarului „Avghi”.

R. F. G.: 300.000 de oameni lipsiți de lucru și adăpost

După cum transmite agenția A.D.N., numărul celor lipsiți de lucru și de adăpost, care vagabondează pe șoselele Germaniei occidentale se ridică la 300.000. Acest lucru a fost recunoscut de Schröder, ministrul de Interne în guvernul de la Bonn, într-o declarație făcută la 17 februarie în Bundestag. Recent, ziarul „Die Kultur”, care apare la München, scrie că o treime dintre aceștia sînt tineri sub 25 de ani.

După cum transmite agenția A.D.N., numărul celor lipsiți de lucru și de adăpost, care vagabondează pe șoselele Germaniei occidentale se ridică la 300.000. Acest lucru a fost recunoscut de Schröder, ministrul de Interne în guvernul de la Bonn, într-o declarație făcută la 17 februarie în Bundestag. Recent, ziarul „Die Kultur”, care apare la München, scrie că o treime dintre aceștia sînt tineri sub 25 de ani.

Bagdad: „O scrisoare pierdută” în premieră

BAGDAD 19 (Agerpres). — La 12 februarie a avut loc la Bagdad în sala Al Saab premiera piesei românești „O scrisoare pierdută”. Piesa a fost pusă în scenă de regizorul Josef Al Ani și interpretată de actorii de la „Modern Theatre”, primul teatru național din Republica Irak. La premieră a asistat ministrul municipalităților, dr. Nazih El Duleimi. Spectacolul se bucură de mare succes. Ziarele irakiene au publicat comentarii și informații referitoare la această piesă, precum și la alte lucrări ale lui I. L. Caragiale, însoțite de date despre viața scriitorului român.

Vilnius: Succesul solistului C. Finăceanu

VILNIUS 19 (Agerpres). — TASS transmite: Solistul român Cornel Finăceanu a interpretat la 18 februarie pe scena Teatrului Academice din Vilnius (R.S.S. Lituaniană) rolul lui Alfred din opera „Traviata” de Verdi.

La 17 februarie cîntărețul român a interpretat pe scena aceluiași teatru rolul lui Lenski din opera „Evgheni Oneghin” de Cealikovski.

Cornel Finăceanu are o voce admirabilă, iar maniera sa interpretativă trădează o înaltă școală. A declarat unui corespondent al agenției TASS regizorul principal al teatrului, Iuozas Gustaitis. O impresie de neuitat a produs interpretarea ariei lui Lenski pe care solistul român a bisat-o la cererea publicului.

Sofia: Concert simfonic dirijat de M. Basarab

SOFIA 19 (Agerpres). — La 18 februarie a avut loc în sala „Bulgaria” un mare concert simfonic dat de Filarmonica de stat din Sofia sub conducerea dirijorului român Mircea Basarab.

Concertul s-a bucurat de succes.

Opinia publică continuă să protesteze împotriva exploziei atomice din Sahara

PARIS 19 (Agerpres). — Conducerea Partidului socialist autonom francez a dat publicității o declarație în care cere guvernului Franței să renunțe la efectuarea de noi experimente cu bomba atomică și la proiectele de creare a așa-zisei „forțe nucleare de șoc”. Atunci cînd va fi încheiat un acord cu privire la înțelegerea experiențelor cu arma nucleară, se spune în declarație, Franța trebuie să se aștăture.

CONAKRY 19 (Agerpres). — Biroul Uniunii sindicatelor din Guinea a trimis în numele oamenilor muncii din Republica Guinea o telegramă de protest președintelui Franței.

În telegramă se spune că „în poziția voineițelor popoarelor continentului african, Franța a efectuat experiența cu bomba atomică pe pămîntul african. Biroul Uniunii sindicatelor din Guinea denușește această experiență „un act de agresiune fătășă împotriva popoarelor africane”.

ULAN BATOR 19 (Agerpres). — După cum anunță agenția Montagne, Comitetul național pentru apărarea păcii din R. P. Mongolă a adresat președintelui Republicii Franceze o telegramă de protest împotriva experimentării bombei atomice franceze în Sahara.

În telegramă se exprimă speranța că guvernul francez nu va permite repetarea unor asemenea experiențe care pot avea urmări primejdioase pentru destinderea care s-a făcut simțită în relațiile internaționale.

BAGDAD 19 (Agerpres). — Comitetul din Irak de solidaritate cu țările Asiei și Africii a trimis o telegramă secretariatului O.N.U. în care protestează împotriva experiențelor atomice franceze în Sahara.

„Explozia bombei atomice franceze, se spune în telegramă, prezintă o primejdie pentru pacea internațională. Aceasta constituie o sfidare fătășă a hotărîrii adoptate de Organizația Națiunilor Unite”. Comitetul din Irak de solidaritate cu țările Asiei și Africii condamnă cu hotărîre această acțiune a Franței și cere ca Organizația Națiunilor Unite să intervină pentru a împiedica Franța de a mai efectua experiențe nucleare.

ATENA 19 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Avghi”, autoritățile grecești au fixat pentru 24 februarie judecarea procesului împotriva ziarului „Avghi” și a directorului acestui ziar, L. Kyrkos, membru al Comitetului Executiv al Partidului Uniunea Democrată de Slinga (E.D.A.), sub învinuirea de „ofensă adusă autorităților”. Această „ofensă” constă în faptul că la 17 noiembrie 1959 ziarul a publicat telegrama mai multor deputați ai opoziției care protestau în legătură cu tentativa de incendiere a sediului E.D.A. din Mytilini (insula Lesbos) săvîrșită cu îngăduința vădită a autorităților.

Opinia publică din Grecia protestează cu hotărîre împotriva punerii la cale a unei noi urmăriți judiciare împotriva ziarului „Avghi”, numai pentru că acest ziar desfășoară o luptă diriză pentru drepturile oamenilor muncii, pentru apărarea democrației și împotriva încercării de a se obține condamnarea de către justiție a lui L. Kyrkos, cunoscut frantof politic, care l-a înlocuit pe Manolis Glezos în funcția de director al ziarului „Avghi”.

ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI

DE PEȘTE HOTĂRE

„Bun venit, sol al păcii!”

Prinzul oferit lui N. S. Hrușciov de președintele Indoneziei, Sukarno

DJAKARTA 19 (Agerpres). — TASS: La 18 februarie, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, a făcut o vizită oficială președintelui Republicii Indoneziei, Sukarno. În aceeași zi președintele Sukarno a oferit un prinz, în palatul Merdeka, în cinstea lui N. S. Hrușciov. După cum s-a anunțat, la dejunul care a avut loc la 18 februarie la palatul Merdeka, A. Sukarno și N. S. Hrușciov au rostit cuvântări.

Salutându-l pe N. S. Hrușciov, președintele Sukarno a declarat că el l-a invitat pe președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. să viziteze Indonezia în primul rând pentru că N. S. Hrușciov este una din personalitățile cele mai remarcabile din lume, bine cunoscut poporului indonezian ca luptător pentru pace, ca o personalitate cunoscută care luptă cu consecvență împotriva imperialismului și colonialismului, pentru construirea unei societăți drepte și ferice pe pământ.

Sosirea dv. în Indonezia este salutăată de popor cu bucurie și recunoștință — a spus președintele Sukarno. Poporul indonezian salută pe Excelența voastră și pentru că Indonezia știe că eu v-am invitat în scopul unei și mai mari întăriți a prieteniei dintre Indonezia și Uniunea Sovietică.

Poporul indonezian vede în Excelența voastră simbolul prieteniei între popoare, simbolul luptei împotriva colonialismului și imperialismului, simbolul unei societăți drepte și ferice, simbolul năzuinței omeniilor de a trăi în securitate, ferice, în pace și prietenie.

Subliniind în continuare că poporul indonezian luptă pentru eliberarea Indoneziei de colonialism și imperialism, pentru crearea unei Republici Indoneziane unite, pe deplin libere, pentru crearea în Indonezia a unei societăți drepte și ferice, simbolul năzuinței omeniilor de a trăi în securitate, ferice, în pace și prietenie.

Subliniind în continuare că poporul indonezian luptă pentru eliberarea Indoneziei de colonialism și imperialism, pentru crearea unei Republici Indoneziane unite, pe deplin libere, pentru crearea în Indonezia a unei societăți drepte și ferice, simbolul năzuinței omeniilor de a trăi în securitate, ferice, în pace și prietenie.

Pe șantierul marelui stadion din Djakarta

DJAKARTA 19 (Agerpres). — În dimineața zilei de 19 februarie N. S. Hrușciov și persoanele care îl însoțesc au depus o coroană de flori la Monumentul Independenței.

La amiază, N. S. Hrușciov și președintele Sukarno au vizitat șantierul unde, cu ajutorul Uniunii Sovietice, se construiește noul stadion al orașului. Au fost întonate imnurile de stat ale Uniunii Sovietice și Republicii Indoneziane. Pe stadion a avut loc ceremonia fixării celui de-al 100-lea pilon.

Intilnire la ambasada R. P. Romine din Moscova

MOSCOVA 19. — Corespondentul Agerpres transmite: Cu prilejul împlinirii a 27 ani de la luptele din 1933 ale ceferiștilor, a avut loc, la ambasada R. P. Romine din Moscova, o intilnire cu reprezentanții lucrătorilor de la căile ferate ale Uniunii Sovietice.

Subliniind că colonialiștii, chiar după înfrângerea lor, încearcă să dezbine forțele naționale și să continue să jefuiască popoarele, N. S. Hrușciov a declarat: Sintem de partea voastră, dragi prieteni, în lupta pentru întărirea independenței politice, pentru asigurarea independenței economice. Prietenia noastră față de voi și față de popoarele colorate țări care s-au eliberat de sub jugul colonial este prietenia cea mai sinceră și cea mai profund omenească.

Subliniind dorința Uniunii Sovietice de a colabora cu Indonezia pe o bază reciproc avantajoasă, N. S. Hrușciov a declarat în încheiere: Vă ajutam pe voi și celelalte țări care au obținut libertatea politică. Considerăm că este necesar să acordăm și pe viitor ajutor fraților noștri — popoarelor care au scuturat jugul colonial.

O cuvintare a secretarului de stat al S. U. A.

WASHINGTON 19 (Agerpres). — Secretarul de stat al S.U.A., Herter, a rostit la Clubul Național al Presei o cuvintare pe care a intitulat-o „Securitatea națională în condițiile limitării înarmării”. Herter a afirmat că Statele Unite tind spre limitarea înarmărilor asigurată prin garanții și spre realizarea unui progres pe calea de a reduce dezarmarea generală. Deși a recunoscut primejdiile pe care le generează continuarea cursei înarmărilor și extinderea producției de arme nucleare, secretarul de stat al S.U.A. a arătat că se poate de clar că Statele Unite pun pe primul plan problema controlului și că preferă să accepte riscul continuării cursei înarmărilor, decât să accepte „masuri nesigure” în domeniul controlului.

Referindu-se la pașunile Departamentului de Stat care vor fi prezentate Comitetului celor zece țări pentru dezarmare, Herter a expus principiile pe care se va baza propunerea americană privitoare la control.

Trecând la problema experiențelor nucleare, secretarul de stat al S.U.A. a repetat propunerea președintelui Eisenhower, dată publicității la 11 februarie, care prevede încetarea experiențelor cu arma nucleară, cu excepția exploziilor subterane de mică proporție. El a declarat că Statele Unite vor examina cu toată atenția propunerile Uniunii Sovietice cu privire la încetarea atotcuprinzătoare a experiențelor, recunoscând că încetarea controlată a experiențelor nucleare ar constitui o măsură utilă.

Calificând drept „lozinci goale” chemările care se bucură de aprobarea și sprijinul oamenilor simpli din întreaga lume, cum sint cererile privitoare la „interzicerea bombei atomice”, „renunțarea la bazele din străintătate” sau „reducerea cu o treime a forțelor armate”, secretarul de stat al S.U.A. a vorbit despre ele pe un ton iritat și a declarat că nu se poate obține un progres pe baza lor.

Herter n-a pomenit nici un cuvânt despre propunerile sovietice cu privire la dezarmarea generală și totală prezentate de U.R.S.S. la O.N.U. la 18 septembrie 1959. El a dat de înțeles că S.U.A. consideră necesar să se adopte drept bună pentru progresul în domeniul dezarmării vechi propunere americană cu privire la crearea unor forțe armate internaționale.

Incheierea lucrărilor Congresului P. C. din Ucraina

KIEV 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 februarie la Kiev s-a încheiat lucrările Congresului al XXI-lea al Partidului Comunist din Ucraina. În raportul de activitate al Comitetului Central, pe care l-a prezentat Nikolai Padgornii, prim-secretar al C.C. al P. C. din Ucraina, și în cuvântările delegaților s-a subliniat că, după cum demonstrează rezultatele primului an al septenaliului, republica se menține la nivelul angajamentului luat de a îndeplini planul septenal în cinci ani.

Se prevede printru altele schimb de colective muzicale, artiști, studenți, lucrători pe țărîm științific, de delegații tehnico-științifice, culturale și sportive. Tratatul s-a desășurat în conformitate cu acordul dintre guvernele U.R.S.S. și R.F.G. cu privire la schimbul cultural, științific și tehnic, din 30 mai 1959.

Schimburile culturale dintre U.R.S.S. și R.F.G.

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS: În urma tratatelor dintre Comitetul de stat al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. pentru legăturile culturale cu țările străine și Biroul Central de schimb de la Bonn, care au luat sfârșit la Moscova, a fost elaborat un program de măsuri suplimentare în domeniul schimbului cultural, științific și tehnic între U.R.S.S. și R.F. Germană pe anul 1960.

Se prevede printru altele schimb de colective muzicale, artiști, studenți, lucrători pe țărîm științific, de delegații tehnico-științifice, culturale și sportive. Tratatul s-a desășurat în conformitate cu acordul dintre guvernele U.R.S.S. și R.F.G. cu privire la schimbul cultural, științific și tehnic, din 30 mai 1959.

SCURTE ȘTIRI

VARȘOVIA. În cadrul lucrărilor primului congres internațional de muzicologie „Frederick Chopin”, vineri — în cadrul secției Probleme istorice ale influenței stilurilor — prof. Zeno Vancsa, maestrul emerit al artei din R. P. Romina, a prezentat referatul: „Un elev român al lui Chopin — Carol Miculi — și rolul său în dezvoltarea legăturilor muzicale romino-polone”. Referatul a fost urmat de mult interes.

BRUXELLES. În fața clădirii ambasadă spaniolă a avut loc la 18 februarie o demonstrație de protest împotriva terorii fasciste din Spania. La demonstrație a rostit o înflăcărată cuvintare antifascistă spaniolul Gallardo, care a roștit să lugească în închisoarea din Barcelona. La locul demonstrației au sosit polițiști care l-au arestat pe Gallardo iar apoi au început să aresteze fără alegere pe participanți.

CAIRO. În colonia engleză Aden continuă grevele declarate la 1 februarie de 2.000 de muncitori de la rafinăria societății britanice „British Petroleum Company”. În semn de protest împotriva opririilor muncitorilor de către administrație, Greviștii au declarat că nu vor relua lucrul pînă cînd nu vor fi satisfăcuți revendicările lor privitoare la îmbunătășirea condițiilor de muncă și la scoțirea salariilor.

PEKIN. După cum anunță agenția China Nouă, de la orele 24.50 în ziua de 19 februarie, o navă militară a S.U.A. s-a aflat în apele teritoriale ale R.P. Chineze. În legătură cu această provocare militară a flotei maritime militare americane, purtătorul de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R.P. Chineze este împuternicit să dea un nou avertisment serios.

LONDRA. Macmillan a prezidat o sesiune a cabinetului britanic, la care Lloyd, ministrul de Externe, a vorbit despre „impasul tratatelor dintre Marea Britanie și conducătorii irprijii în legătură cu acordarea independenței Ciprului”.

LONDRA. La 19 februarie s-a anunțat că regina Marii Britanii, Elisabeta a II-a, a născut pe cel de-al doilea fiu al său.

MOSCOVA. A fost terminat filmul „Normandie-Niemen”, coproducție sovieto-franceză, al cărui subiect este luat din istoria unei escadrile franceze de aviație care a luptat în anul celui de-al doilea război mondial împotriva hitleriştilor pe teritoriul U.R.S.S.

Scenariul este semnat de scriitorii Elsa Triolet (Franța), K. Simonov (U.R.S.S.) și cunoscutul scenarist francez Gh. Spak.

BERLIN. O delegație a Uniunii Sindicater Libere din Germania (R.D.G.), condusă de H. Warnke, președintele Uniunii, a plecat în Republica Guinea.

CUBA: Avioane americane lansează bombe asupra plantațiilor

HAVANA 19 (Agerpres). — După cum relatează agențiile de presă occidentale, un nou avion american a lansat bombe incendiare asupra plantațiilor de trestie de zahăr cubane din provincia Matanzas. După aruncarea tuturor bombelor, avionul a explodat în aer și s-a prăbușit, din motive necunoscute. Dînd posibilitate autorităților cubane să-l identifice.

În urma cercetărilor s-a stabilit că avionul a decolat din statul Florida (S.U.A.). La bordul său se aflau doi piloți americani, membru al serviciului de patrulare aeriana civilă și aviației americane. Protestind energic împotriva acestui nou act agresiv al Statelor Unite, Fidel Castro a subliniat că „avioanele americane au atacat Cuba de peste 39 de ori numai în decursul unui singur an”. Originea acestor avioane „necunoscute”, a spus Fidel Castro, a fost stabilită încă din luna iunie 1959. Fidel Castro a arătat, de asemenea, că aceste atacuri s-au soldat cu incendierea unor rafinării și plantații de zahăr cubane, provocînd pierderi însemnate țării.

El a subliniat că atacurile avioanelor americane provoacă mînia întregului popor cuban.